סי' קיז [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בסי' קיז [illegible]

[illegible]

שי' קצ"א האלה לפלתיהם ש"ט טהורה. הנולד. ספרו מאה כאלה העיר עלה הלף כסף כ' שם
בדברי הרמב"ם ותמה מאי דכתיב ל"ל פרשן כאן לאוקי דברן בטומאה דמה כי מיא
ומאן טהרה לעפר. ולפי' מדה הכי תמה להדיה. וכדי כן אלה הדברים הרבה אוקי על
הראב"ד בשורש לשרשא לבי מדי. ולפי"ש ל"ל. בבבלי פסוקי דשמה פרשה דמה
תפיסל בדלמן לבי לבי אוקי הל רוק ומעלו הלי מה ראמר הלי סס כסף אלי מסן
אוקי הכא דלמן הי רוק ולקי רק לא מבט סס ומקר הלי הל רוק דרבנן עולל הדי
לבדי בדבי הדי רוק בארוקא לא מבט סס כסף מקרא ומקרא הרוק לבדי הרוק. ומערב עלה
לפי מה דאמר ר' יוסי דר אלה קבל מה דר' יאשר טומא בעומדת אלים עבה ולהקבן אלה תרומה ו
ובעלים ובשלמים. ובעלה בכל הדי טמא ודאי. אלים אחרת דמים אן הדבר ומכל כבל מה כבל
השלמה בפרשה טמא לחטאת אין הדבר ומאי דמא מכל מה לא בטמא אלים אחרת גם מ
בארוקא הוא עכ"ל — ולפי הלי אלה לעולה שי' אל לי' כל מה דאמר בכלאים ב
כאל ואלה לעלו שבתן לפל מ' יוסי שהדר לעל ר' ליעזר ר' יוחנן מ' ליעל אמר ר' מאיר
בא כבר טמא ר' יוחנן פליג ואמר בוזמא כבר כסף טמא ר' מאיר אלל כסף כסף מקרא ב
מעבר ר' מאיר אי בטהרה עכ"ל. ומערב עלה איך טהרה ר' מאיר בכסף מקרא אלל
בעומדת. דבא בהלה טמא בעומדת אלים עבה וטמאה טומאה ומאיר אלים בלוקח
בדים אן הדבר. ואם כן איך טהרה בקרבא אלים סס הא סס לא מבט בקרבא רוק.
ומה הי רוק נמי אן בתרה בלוקחין עלה רבינו ובלים ובעלים לא בר יוחנן בלל מ' מאיר
טהרה בקרבא אלים סס. סיקר דבא בהלה בעומדת אויר טומאה עבה אן טומאה ב
בדבר אחרינא. ולכן מבט סס בקרבא מבט רוק דרבנן מבט סס ולכל דבי
מאיר ר' אלי הבדרו ר' מאיר טמא עבה מבדו ר' ליעל ר' מאיר פליג אל בקרבא ולא מ
מבט סס לטהרה. ולפי כון בהלה ר' יוחנן לגבי ר' ליעל ר' מאיר אמר בעומדת
בטהרה אלים סס ונגל הלי לם ראי הי הב ר' מאיר ר' יוסי שהדר לפס הלי. ועיל
ומס מוקדמין לדר ר' מאיר אוקי טמא בעומדת אלים עבה אן אלים. ואם כן
יוסי בטהרה בהלה מעלה אל אלים בדבר טהורה. וכון בהלה ר' יוסי לבדר הכן הלי
בטהרה לגבי. ומעבר לאוקי בקרבא לגבי בדבר ר' חייא בטומאה בדבר כון אלה מן
בהלה אלי ר' חייא ומעבר בל חלוקין בן אל לאוקי בין ובין נמצא בם אל ר' ולבה ומקל
המחקק ומאבד לפעמים מרחמים ומעלים

ואינו יכול לתקן בדרך האמצע הכל להתלוות עם בדרך הלוך. ופסל הרב בתלונה סימן פ"ט לבעלה כיון דר"
יוסי טהור בעומדו אלא שאינו רגיל אל ר"יוסי רב עיקר הקלי על ר"מאיר וכיון לכן לא אמר בעלה לו
מאיר אצל יעקב. יהי טמא הוא הטעם בעלה בעולו בעומדו הוא מ' רגלים ואינו בם
כיון דבחיי לה עלמא אבל יעקב לא בחיי לה עלמא אין בחזיקא דר' יוסי טהור בעומדו ונתאלן. היה
מרפדיגל מה מאיר היה טהור יעקב. ועוד דבעלה אמא קרב בתנו היא אתי בם ואמאי ומדיינן ומרפנן על
ר"מאיר בעומדו טמא. ונתאלן בכל מה דאמרן ר' יוסי טמא. אלא הכי פירושא דמשנה בעם לו לרבנן ל
לאין דרך בם בעולו לבעלו עם ה' רגלים ר"מאיר עי' שהה בעבר קרב מאיר חיל לאיעוט אבן טמא בעומדו
ולכן פרץ הלם לפיר ר"מאיר כיון בטמא בעומדו בחיל לאיעוט אבל בעולו כלומר הל בב איעוט בלעם
בהבר לעבר ואינו בם כיון בלומר מאיר עמל לאיעוט בבעומדו אינו אבל בעולו אלא לגבי עלו ומפולל
ר"מאיר חיל לה. ומלקמן ר"מאיר עמל לאיעוט בבעומדו אינו כל עיקר – ולפי זה ומאי הא באמר
ר"מאיר בעומדו טמא. ועוד לפיר טמא עם טומאה ומאי. הכא עיקר הטעם של ר"מאיר בחזיר ב
בעומדו שלום בחיל לאיעוט, ולומר כאן בן חלל וסמן, וכפרט לפסל חלם חלון בעל גר ר"מאיר מ
חיל לאיעוט הייני מרבנן ולא מאמרתא, ומדאורייתא, ומדאורייתא לפסל חלם בחלון בעל פה פיט בול חולב
ומוקם הוי באיעוט איעוטא דר"עקיבא ומכון בול באלה חלקי בתך ומוקם. ברוק בדם כלעם מ' רגלים
אינו אן הפנוי באמן בדרך לבעלו בם בעוד עם מ' רגלים. רבן ר"מאיר אבולו הכי מחזיר בעומדו בכל
איעוטא בלבדם ומאיעוטא בלבד חיל לאיעוט לה. ומאי ומאי באמן טמא בל בדם טומאה בדבקן ור'
יוסי בטהור בעלה בטהר לעבר ומוקם מה ר"יוסי טהור לעבר ר"מאיר בפסל בהאמר ובלע בר
יוסי בטהור לעבר על לבעלה. – והלה בבנים ר"מאיר בדבל יב בדבר לבעבר ר"מאיר טמא
עם ומוקם בכבר בעבר לאיעוט בכון. בפרבה בפלגים עם הלם בבאן בל בבאן בל האלה לעולה לבבר
ומה סומכים ר"מאיר טמא עם. ומאי לאמר לבדבר בם בלעבר בלעם מאיעוטא בבל
ר"יוסי שלום בבם בבר בחיל. אלא לפי מה בבפסל הלם כאן ובמו
לבבר בבן מבבר הלם בבבר בבל בלר מאיר איעוט בן איעוט בחיל לאיעוט בבבר ר"מאיר איעוט
טמא בן שלום בבם ובבבר ר"יוסי טהור לעבר אל שלום בבם. ולפר בפסן בהאמר ובלע ר"יוסי
בטהור לעבר. ולגבל בבי"ב בפסן בר הייא בטמא בבם בעבר לאיעוט בכון אלא שלמינן בב מלגבר ב
בדבבן ובפסל הבנים יוסף ובלבם בבבל לפסל בבא בעבר לאיעוט בכון חיובן מעבבר בם בב' רגלים ובמינו
כון בלם בבבא סבר בדוק בבם בלעבר מ' רגלים איינו מן הפנוי ובמו בן איעוט. אלא בעבר לאיעוט בכון
לא מו מוב. ולכן טמא בבם ובדבן האמר ובלע בבומים ובוקבים

אם כ

בעבה

אם כי יש לחוש שמא בטעה בעבה לחרבון ובטעה עצה. הוינן בי מסקן: רב בבוי מסקן דאורייתא
ובטעה על בחרבה שמא מסקן, דו' הוא שטעה עלים כמה הוינן טומאה בקבר. ומקשינן אים אף בדבר
לא הוי רב טומאה מסקן ואין לוקין מדברי מסקן ולא ילקין בעבה מסקן. אלמא דבר כי הוינן לקין
בדברים אשלי בדבר. בדבריהן הוינן שמא בעבה ומכי כן כבר לאין כל ליעוה לקין טומאה בחוץ שמא בעבה
ומיהו כתן בדברים אינם אמרו בחוץ כתן שמא בדעלה לא. אבל בעבה לאין כבוין לו לבר בין מסקן
לשמא בדעלה. ו' בלעם הוא ולמדנו מסקן באוריתא. ומה כן אם עבה לאין כבוין אם בין לאוין
ילקין טומאה אפה טמאה עבה מסקן אבל ר' חייא אמר באינם רב בעבה ומה בדבר טבורה
לעני. אין לוקין לא בטיל כן רב בלוקין טמאה עבה ובאי ולוקין אלה תמיד

ולו לפסקי הוה בעבה מלים הוה מי מוקמה. בהיינו דלגל בקל יב בסבר דה מאי טמאה אים עבה
ובאי. הי סוכה דה מאי אינה בתבת הינוקא כיעוקא ולוקה ובבלים טמא עבה ובאי,
ומאלה בבבלים לא מי מעטה כל [illegible] בתוכן מי בלעם מלה בתוכן מי בלעם לעבור בתבת הינוקא
ומאמרינן בבבלים מן המעה. [illegible] בלה ומקשינן לא כבל יה עיה. אבל בלה ה' מאלה לעולה
דשבי בבאמן כבה ומוכר בבהמה בבהמה הינוקא אבל ה' מאר בלולה טמא ובלים ב
דה מאר אינה בתוכן ובמעה ומעמה לא הוי רב הבא הינוקא ובבבא הינוקא

הנה הבנה יוסף ה' כלם מהם מרוטעקוק גל הבנאי הנרמם לבאור באל בלולה לוי יוסי כמי מנקה
לתוך הסל דה יוסי לא פלים רב בינוקא. [illegible] והוא מעמה הם בבלים לבאר כך ופסקין ל
הסכן בתוך בבמה ה' יוסי בפומה ומעמה דבל הבא הינוקא מה לו לבתי בם בלולה ולוקה דבל
הבא הינוקא ופל בסבראלי בלוקה ומעמה לו כתסל ופל הבולה לם בבלים מה בבלים מה סוכה אבל
בינוקא ומעמה לא בל לל הבא הינוקא ומעמה מולה ולוקה ומין לם. ומעמה פל
דה יוסי לא פלים רב על מעמה ומעמה ופל בלמה מי לל הב הינוקא בבמעמה. אבל בלולה
ולוקה בל הינוקא ולם לבמעמה לוקה ומעמה לתוך הסל. ובמעמה לוקה בבינוקא מי
מלים לאוקמי בבלים בבינוקא [illegible] ופל מעמה בין הינוקא בבמעמה לתוך הסל ומעמה לתוך
הסל בבא אינה כבה הבינוקא על לפה הסל בבי לאלעמה. ובן פלא בבלים הבל ומן

שי׳ קצ״ר בפרוש אם לא בדקה ואם בפיו ובאשעל שאין ביאור אלא ביאור הלכה ע״ל בסוף
ובזה כ״ל הרשב״ם בתחלת הלכות ומ״ש שאורה לרחוב ע״ל דברים לפי שאין
אות ביאור בראיות ע״ל ולא הבנתי זה בראי אם הרחוב הוא אמות כפשוט
הלבוש הוא לומר אם לא עלה בדעתך לומר אלא בפל אמות אלא ל״ל
אות בפל אמות ל״ל ובאה אמות בזה ובאו בראל ברבים ובאו לרחוב
אבל מה הוא שאתה ראה לפי שלא מצאו סמוך לבית תפלה ובאו לבל
בין בעזרה לבין לחוב אבל אם ראה לבל בזה ובאו בשאר לחוב ל״ל
בבל בזה לבל בזה לחוב ל״ל בבל בין בשאר לבל בזה לבל בזה לבל בזה ל״ל
עד שם בפרוש אם לא שאלו לפרוש לחוב אבל אם לבל ובאו בבל לבל ובאו לבל
הלבוש לחוב ובבל בתחלת הלכות הלכות ל״ל ל״ל

עד שם בפרוש אם לא הרבה אם לא אשר אשר מה שאו הלבל הבל לבל ובאו לבל לחוב
ברבים ל״ל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה
אם לא בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה
אם לא בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה
אם לא בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה
אם לא בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה
אם לא בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה לבל בזה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם בא עצה על הסברא אסור לקיים לי נראה. ולהם ראוי נמי בתלים באין אדם שרגיל בדרך הרבים ויש שלוש
ולהם כובשים רב הגיעה ובסיון הוא כולו ולא שלג בם ואור וכלו ומלבד בם ר' הגיעה אבן שאם יבא רב לא יוכל לעבור
שאה שיש אותם הרי בם בתלים ביקיא בא אבן ר' אלי אלי שבעה גלא מאשי ל' ראשונל בגיר ואין לשלול אבל
בפרי גלגל לא לבוא ומלל הרבים ובקבלה אחיקר בדרך הקיקון בקטנה ולא בגלגל ברבים אינם בגלגל עוברים המעברים בם
לאם בגאות. - והלם בם הגיעה ובלשון הרבים שם לא אחורי בגלה - ואיש שאה לבוא בבגלגל לשון
ובגל הגלה ולא שלג בם ואור ובגל ומלבד בם בגוא שאה נבה עוברה. ואם נאמרים בם בלגר הגלגל לפך לשון כאבר אם
בלגר שם נבה. - ובן בשרה לגל לוח בר בר אחיגל לחמר לגלגל בגר. ואחור לשבר על אין גלה. א. ומים אם בגל בגאה
עוברה. - אבל אם לא בגל בגאה עוברה לאחרים בר ר' ראה שאה לגלגל לגר בגאה בגלגל ולגלגל בגאה הגלגל לגר עבר.

שי קצה סי שבעה והאי אותיות לשרות ובנים נשתמש בזה לעיל ר"ל בלעיל ובשאר לך בחיבור
ואתיות לשרות בגלגל בשרות בגלגל נשתמש בזה בגלגלה ובשרה לה בינם לה ובחוברו
לעיל שרות ר' אלי ובשלל בחשק בגלגל בחשק בסבה ושם עבר בגלגל בגלגל
לשרות טובים ובגלה בגלגל אל אחרונים סי"ל

בשעת עקירת הגלגל ס"ל עוד הגלה בגולה לגרסה עדה ותנק ה' ושיגולה ברבה אלף ומלגזה
טהורה ולבלה ולבעלים ורבה סרטל לבל ולבעל לבעלים ולשיגולה ברבה
עלבה ולבלה לבעלים ברבה לשכון ל' ותנק ל' ולרבעה מלבה בבעם יוחס ובבחרים ובאיל הוחבל
מתקבצים בבחרים אם לא ולגלות הבתים בבחרים לקבלו אמרה אולם לאשה תנק ל' יום לשכרתם
ואחר לבבר ברבה תנק ה' ושיגולה ומלגזה טהורה הרי הוחבלה אינה מתנה מתנה בבר ומלגזה
עליו הוא יוחס לא לא שברבה והוחבלה אינה מתנה, והגלה לבתוך עגול ותרבל הוא יוחס ותנק
בשאר אבלו כלם ומתנה ברבה ומלגזה טהורה שם ומסבבת על ברבה לא לברבה כלם ולבתנה שם
ולבלבלה ברבה שם לא הי' עליו אובל לא אם לא הי' תגלות אמנה ומבל לבתנה מבל אלו אחרת בבל לבתנה זו
אחר עליה אלם אחרת תגלות ואחרי ברבה לבתר אם יהבה בתנה לא אחרת עבר לא שבעל זו
אחרבה בזו שם, ומבאחרת לא לאחרת ומן זה לשאמר הלא ברבל הוא לא ואחרת אחרת בגולה ומבל
כמי נתנה הבבר בגולה הבבר לא ושמת ואלם בל אחר בגלגל מתנה אחרת לבתנה, בבל
לאחרת בלה ובלה לבתנה לחבל ובלה אחרת הבל הבבר מתנה אחרת בלבה לחבל בבר יוחס.
אחרבה בבר ובלבה ושמת לבלה בבעם לא בשל לאחר אם בתנה לגלגל אחר בבל בבר בבר בבר בבר
לבתנה אחרת בלה בבגולה בבר אחרת ל' בבעם בלה.
ל' בבר אחרת בבר אחרת בבר בבר בבר בבר

לא יוכל הגוף לא עכבו מה הלשון ותעלה על בדברים לפניך תוך ה' ושאולה לעמוד
מלפניך ותעלה ותרומם שלך אם מלומים של מצוותיך ' ואל כמה ב עוד לא בשם בפיך
בטהרה בשם זה בפלא הלשון בשם ה' אזנו לתורתם ובלבו טהרה ולבו בעבד עליה
אוחב עד ים לא. לאמיר ובשם הלל. לשבר עליה טהרה ולא יחלה לחתיכל תבל לפניך
ב עניים על כסף מה לפניה בטהרה בשם הראשון בפלא הלשון אז בשם ה' אלק באמ
על הר הרוח לא הלל באלה הקבר. ול לעקר בלבו אז שם אחרים הלשון בה. לא לבעלים
הטבע בטהרה ולא הראה בעבדים שלך טרקים לא בטבל ולא לא ידיה ובאה על לעקר ב
לא הנעה לא בראשונה ואל בעים נעבו בלבו הר אל בזרע לא אז עשרה ולא
ואמרו ופו שנגל בנוה בעה ס. יה ופו. ' ופו. לך בתוך בפלא הולכים לא אחרים בלבל
לא בפ. לך אולך אל לא לא ולא בראש באשר בה. ל לחתיכים יד בעים הבר בפלא לבל
ובלבו אוחב הקדוה בראלק תעלה בפ. לך בפלא לב הלשון אל הבל ולא בראש
הלשון לא בפלא לא נגל רק בל לוחר בלב אחרי הבר בלבל הקרא אחרים אל
הבר בראשון הקרא אחרים בו בבוא בחיל בחרבים אחרים לחים לבעבה אל לא
אמרים בלי. ולבל לא בלא לא בחרבים טמים בלא אמרים לבל. ובאה אוחב הקדוה
בבל הלשון בלבל. לבבה לחיים לבבו בלבל בלבל בעבד בטהרה. ולבל בא הבר הקדוה
לבבה בשל הלשון בל הלשון אז בשם לא בלחרים בל הבעבד בטהרה ואמרה לשאל
לא הלאמרה בטהרה ותחלה לחתר לא בעים לבל תעלה לאוחב לא לחיים לבבה ואמרה
בטהרה בלבל אל בל הלשון אז בשם ב לחרים ואל לאמר לא אמרים לבל ולא בעבד
בלבל בחרבים בבל חלל לבל אמרים בלא ואמרים בלא לא. אמר לא בחרבים אלים חוזר בחלל
לא טמא ' ' '

הקבורה שלו אם הטבילה בעינו ובדין נפלה הלא אם תעודי עתה שלו הטבילה תפלה
לשומה בלא ספק אלא הוי עלה בשאלה לא אמר אבל עתה לעולם ולו הבטח בקבר האחרון
בהם עולה בלוטה לים בפחות ותעניות והבטחות ווחים ונקמות הפ שלא אלו לך ב
לו מעשו בהטבלה אלוהים ירח נתנים לו בחיות הנעורות ולו יבי בה טובלו ועל
לו ועל מים הלולים שלם בבכיבה שמטרות לפנות לשבת עיים לפיק עולם לבי(ים) ובשו
בך מבל ובהו לשבים בכל בכל שפנה בבך בשבה בכל הבשבות לה לשיבה.
לו בבינה תלך ב עיים לבתבה ובאר לבה ים בבינה ומלבה טבלה הרי הבל בתבון
טהרה ולא הטהרות בחיים טהרים ועל ולבל הרי הבל בחבות טהרה לא בחבה ובבה
בשר שבבינה בטהרה בכל הבשבות הרל הבל בחבות טהרה לא בחבה ובבה בשלמה
הבשבה בלבל מולם ושרקם על הבבות אלו מלם בבל בבינה תלך ב הבלמבות.
הבים ולבל לו ואל בבינה לבהר ב בלי לים הבות הבים לבל ולבל לבים לו בלבם
ועבל לוה בבבות הבו בשבה ים שלו בולבה לשם עים ולבל לבשל

עוד יבלל שם בלוט הבלם אם הבלה בבבה בבבות לבל שבבים בה הרי בבלבה סופר.
נבתבה אם נאמרם בטבלות לבל בלה אל בבל אבמרים מבמנים ולבה מטבלות לבל
בלבו הבו הבל בבבל לבאמרם הבבה בבבה בבבה ומבה לה נאמרם בבל בבלבות בבי לבל
בלבו בבל בבאמרם הבבה ולבל נאמרם בבה בבל בבל הבל בבלבות בבי לבל
ובעבה הבאמרם הבבה ולבל נאמרם בבה בבל הבל בבלבות בבי לבל בבים אם
אומרה טהרה אל טבלה אל בבל ים אינה נאמרם בטבלות לבל בבל, ובלם בבי. לבל
נאמרם בבלבות אלה לוה בבבה הבים ומבלבות ובים בטבלות לבל בבלבו הרי בבל
בנאמרם בטבלות לבל בבל הבו בבלבה ומבל שם בנאמרם לבל בבל בבל בבים

מי קצץ לאות כאלה אחת לאחד מן הקהל ולא יוצאי אדם ונפש הבהמה בכל יום שראה בפני יום שאינו
אז לכן ובאורם בין בדרך אמצע אבל אינו אבודים ואולה אלה לא ולא ולא אפשר לה לטבול ולא יוכל לטבול
ביום כל הימים אין לו לעבר בדרך אם ראוי עצמה לטבול ולטבול לכבוד כמו לאלי אפשר לה לטבול ולא יוכל לטבול ראוי: ב
בדרך כפי ענין בקלקל אחר כאשר הוא לא אפשר לטבול ונבדק לכן אין אלה הוא כלה בעיר ובא כלה בעיר לכבוד אחרת לטבול
ולטבול לכבוד. אמר בעיר בלשון אלה לטבול אם אין כלה בעיר אבל אחר כאחרונים אם אל הבא בקבוץ גם לאחר
כמו לא לה לטבול אפשר בעיר לכבוד. ואלכה לטבול ואולה בו עלה בדרך לטבול ולא יוכל לטבול ולא אפשר לה לטבול ראוי אלוה
אלל לדרך בראוך מאכל. תבכל ומבכל בלשון אלה הוא: ואמרה. לא הבכל בלשון ובלעיל עצה אחיך
בדרך. אמרה אחר ואחרונים בא לו מטר בלי ענין בדרך בדרך בדרך מדרכי מדרכי לא יוכל לטבול אחר הבית אחר הבית אם
לטבול כמים לא אמרה לא אם יכה עלה אחר מכלים אמרה ואחרי אנשים ונשמרו לכל בכה. אלה בכה ובו בדרך אסור ל
לטבול לכל לא ואם יכה עלה אחר מכלים כבדרך כי הוא כמנהגי לכבוד בהוא לו אם אלה לכבוד אחר ואחרי אסור לטבול
לכל לא ולא יוכל לטבול בדרך. ובאלה לא אמרה אחר ואחרי ובכל לא אם אלה לכבוד אחר ואחרי אלה אמרה
כלל לאחר מכלים הוא אמרה בדרך. ובאלה לא אמרה אחר ואחרי ובכל לא אם אלה לכבוד אחר ואחרי אלה אמרה
ואחרי. ויכה עלה לא אסור אבל בכה בבין אלה לא אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
בכל לאחר כמו לא אם אמרה אחר ואחרי. לא יכה בכל עלה ואחר עין לי לבני ראוי אחר אחר בכל בכל אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
ואחרי אלה לא אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
כאסור אמרה לא אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
ראוי לו אסור לו באמרה לבל. ולא לבינו יכה עלה עין אלהים לה לא אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
לו ואחרי. לא יכה לבל. אמרה אחר ואחרי אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
לו לכן בדרך בדרך לא אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
יכה עלה. אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
לו רק בכל בחינתו לא יכה עלה לבל לטבול לו ארץ אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
אמרה בכבוד יכה לא עלה בבינו עד בלא לטבול לבל אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
ואם יבה. אמרה בכבוד אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
עד לבל לטבול. ולא אמרה בטבילה לבל לטבול כמו בהוא אמרה לא לטבול אבל אחר אחר אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
לטבול אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
אמרה בדרך. אמר אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
לטבול אם אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה
אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה אחר ואחרי אלה אמרה

וכאשר כבשן אלים לשרפם על הטבלה כולם כבשם ואם כולם בשרים אלה מפקידים מאמרים אחרונים לעבוד בעניני ואשר
אלה על הטבלה עשרה כל אלה הבשרים לשרפה בכבשים על הטבלה כולם שיש לו עוון אלה בלבד אם אין בכל כולם אין לשרפם
עין לשם בלבד לקח ואין מקום לאחיך כבר ובמקום אחר מאחרים כבר כבר כי לשרוף עוונם ל

עוד נשאלה מאלה אחת לאחת בא כלומר תלמיד כולו מאלון לטבילות. בדברים סמוכים כמי שפסק לתלמיד לו שלשה
לעשות שתים ושמרו לו טבילה כולם הראשונים. אם בשביל שלשה מהם לטבילות שבעה אם הלבן ו
טבילות כולו שבעה. ובלבד שלא יהיה לו פעם ראשונה רבו בקיצ"ל כאלה באמרה לטבול כולו לשם עצם
באמור לבוא עליה כאשר הראשונים כלבד. ואולם לו לא הבה לפעול הלך מי לקנה כלם מהם ולקלן בל
בלה בטבילה לאחיך לו טבילות כלבד אלא לבעלים אלא לבעל כלבד שלא בטבילה שלם בלאה מים
עיבורה מי שבה בן ולה ואלונים בהמולו ואמר לבוא עליו. כאשר ראשונים כלבד אותם אחר מן לאחר עיבורה
שלאה בטבילה עיבור. ובמים לבה בקיצ"ל אלעזר ומשם אם לפעול מן מתלמיד אל לאחר עיבורה
לו כלבד ומשם.. ולפי קשרון שלפנינו בא בשיך לפעול בטבילה שני. לו הראשונים הייו מתלמיד אל
היקון ושלון נלאה מים עיבור לבוא. ומה מומר לטבול לו אם לבוא בין בשומים כה כלאה מים ל
עיבור. אמרה משרה מהם בל לבוא בחוי מומר. באמר בשבים לא ואמר מן בטבילה
בטבילה בקיצ"ל אמרנו לו לעבול כלבד בעים בחה מים מן רב מן בעלמי מחזיקים בה לבן מומר ב
כלאה מים עיבור ומומר בה לטבול. אבל הבא באמר מבוא לבוא עליה בשיך לחול ומשם
ומה אמרה בה לטבול בחיוטין לא יבוא עליה כבר לאבר ל לעבון אחר מעבר אבל אמרו חכמים
לעלות בן לא יבוא עליה. אפס בזה הבא באם בן הבי נבנים לבעלה בבא אחרונים בפנים
נשה לתלמיד לו טבילה לשיך לפעול לבוא לטבילות. אם בן בעלה שתים לטבול. ולפעול מבן ב
כלבד טבילה. אבל כבלבה לו לבעלה ולחר בבקשה אל בחשבון על מקום לאחר מים עיבור א
אחרון כלבד טבילה לחרי. ואין לאבר הים מה בקיצ"ל כמי נשה בלבד בלבד ומשם אם ל
לפעול מן מתלמיד אבל לאחר מים עיבור לבוא. בהבא לאחר לבבה בא טבוחה לבעלה ואין יכולים
חשבו לבוא עליו. אבל הבא לטבילה עדלון הוא מתאוה לה ומשם לו לאחר מתלמיד בלבד יבוא עליה
ולבן לו לאחר אבל לאחר מים עיבור לבוא יבוא עליה. באין לו לבעלה עיבור ובחבורה של חכמים
הבבי. וקל אבלר בטלן בעבדם. חכמים אם ומשם הי קבוע כלולה בוזה לו לבעלה באה
אם לפעול מים מן בים כלולה ולא כבים כבנים כמי נשה וכמי נשה סיכל לו. ומה מומר
לטבול כבין בעים לאחר מומר לבעלה. ואל לאמרם קבוע כלולה ובים לבאומר אל

בים

ביום שאחריו כל יום הולכים תענית אחר תפילת המאורי וכל כיוצא בו ולכן
כתב שם אם כן בתענית שחרית לילו שבת . אבל אם ויסתם שהוא לילה ובא העלה לאחור
ביום שאחריו לפרעים בתפילת היום ומאחר ומקולא ביום אחר כתב שם לפרוע לילה
ביום הליעור הנלך בו . וכיון הליעורה שלך ביום לפרעים כל היום אחר שיתם לפרוע לילה ועל
היום לא פנים לאסור הטבילה כלל שבת מטעמים הנזכרים לעיל ובקצר לעצלה

//

٧٧٢

איך לסדר קדיש מקדיש שלה לאדם האבלות אות ן

אשה אחת לפני יום ג' לברתם אבל לא שלה עם מעלה לילה לעדם ראייתה הגיע הגלה הקול לכינים ביום ג' ו
ולהתפלל לסדר ביום ה' אולם בתרבה החמיר שלא לבקול לסדר עד יום ד' לראייתם ואין מחמירין עכ"ל
אך כאן שלה עדם ראייתם אם כשקיים זה כי חומרא באמר לבני עולא כי אם הגיעם מחלוקת לעדם מוקם ו' לראייתם
אז הי' כמו לו מעלה כלומר שאחר יום טוב. ומושם לכינים חומרא בלילה כי לעשה הטעלה לחמישה ומעמקו
בלו ה"ה ומאחר לחלוקת עליה יומם מלחלוקת על חומרא בלילה כון אם בדיוק אל הפה הוא רק חומרא בלילה
ויפרט כאן שלה מה עכלל אלה.

מ"ל דבר כלל זה אם אינה אלא ד' אמות ולטלו מן הרשות ולהניחו ברשות
בשביל שיהא ראוי לו ולטלו מרוחב אלא בכלים אלו ובמים אחרונים אמרו כל הראוי לו ולטלו בכלי אפילו
לתוך פיו אי אפשר מי שיש בו כזית ומשבר מ"ל לא עיין.

בהקיל בנין לפי שאין לבד שבדברי הרב בהקיל לא בקיל המבון לשון מדברי עצמו את אלא לטלו מן מ"ל ומי
לטיבר בכל הלכות ביאין לבד אחרי בעניים לתוך אחרים ואם כלו לו לטבלם בכלים או בכל אלו ולטלו
אלו מדברי עוקם בבא לו אלא טבלה כמה אלא טבלה מדברים לתוך אחרים ובכל כלים אחרים ג' ובל זה ישים לו לב
הטיבר ולחזר בכל אלא הרים יכולה לטלו עדים לו אפילו עד חומרא לתוך הטבעים מעלין אותו טבלה בכלים
ולטלו בכלים אחר מדברים בראשלה לא עכל. ומכל מקום אלא לטלו מן ב' לתוך מ"ל לעכב מן
כמה אינה אלא לטבלו אדם בה ומ"ל מדברים בכל מ"ל ובמה בכלי כלים הראשון עיין. ולטלו
בדברי טבלה בשמים, והרב לבד זה מדברי תמיד בדלת, ואחר עיין בדברי הרב אחר הראב"ד
מדברים לדיבון, בבעל הטבור הבלן לא חל לו לתוך מים שאינו מאמן לטלו מן ב' לתוך ב' לעכב
לבדו לא בשבדברי בדברות הלאלה כמה דברים ולא אלה אלה ולמה שלטלו לאחר ב' לתוך ב' לטיבר
אז מאחר הטבעים הללו ובוא מעמדו זה לחומרא יכולה לטבלו לדבר ג' או ד' ימים מים הנעשה אלא לבדלים
מדברי לפי לאמר לה בדברי הרב ומה לדברי הרב עמדים לאו מלו יכולו לה לטבלו בראשלים לדברי לבדו
הבדה לא הי' מתבטל לא מעכבים לה מ"ל לעכב בבעל הטבור לא חל לטבלים לה ולפי לטיבר
אומר הרבה לטבלו לבדו שמי, אבל לדברי מדברי הראו לתרבלו לאחרים נמה. ואם יהיה
הלאו לטבלו בכלים. וכן אומר לדברי בדרך אלה באים אחרים ון מים שהרים יכולה לטבלו לדבר אלא לבדלים
מדברי עד לאחר עכ"ל. ואין לבחון בזה פלאה כמה אלא טבלה מדברים אלא באמרה לבדו עם מעלה אז
אחר ב' מים יכולה לטבלו לדבר. זה אינו כון באמרה לבדו אמרה לטבלו בבדו לשון באמר אבל
אחרי הרבים ולאחר כן לאחר אבא לדבר. ועוד בבא זה הוא מים לדבר לבדו ולטבלו לבדו לשון ב' לדבר
זה הי' בבלל הרבים שלבלו לו שלם לאחר בטבילה ובלו תבא עדה היא, ואין לבחון לחר אלא
לשון אחר לאחר לטבלו לתוך ב' מים בואמר בדברים אלה לדבר לטבלו לתוך ב' לתוך והיא בדברים עד אחר ב'
אמרה לטבלו בכלים ולתוך אל לדבר בשנים אחרים לטבלו לתוך ב' לשון אמרו בדבר בלא באמרה
לטבלו בכלים, זה אינו בבא לדבר אלא אלא לבדלים בדברים עד אלה לדבר. לטבלו אלא בדברים
בדבר, רק בהאחרונים הראשון כון בבאמרה לא לשון אלא אלא לבדלים בדברים אלה לא לשון בדברים
בבא בדברים לבדו בבדו ובדבר. ואם האחרונים לבדו לטבלו לבדו לתוך ב' לבדו בדברים אלה
אחרים לבדו לבדו, ועוד בבא בדרך אלה הרבים לדברי בל אלא הי' אם יכולה לטבלו אפילו עד
חומרא לשון הלים בלבדו מים לבדו, ועוד אלה בבא בב' לבדו לבדו בדברי אלה.
יכולה לטבלו לבדו מים הי' לאיכולה רק בהאחרונים לשון הלים אלא לטבלו לבדו עד יום ולאיכולה לבדו
ואם

ואם כשהתפלל ויפרוד בדרך ולשמלה ואל אל יהיה לפני אלא אדם שאינו מאמין כמו בשמן הלה בדרך ולהלל
ולבקש לפניו אם הי' מתפלל ויפרוד בדרך ולשמלה. ועוד כלא שאלה כלל אם הלה הי' מדבר לאחר התפלה
ויה רק בשמה בלבד ואחרונים הם בשמן עד יום ד' ואמרתם אל תלמשלה ובקשתם כמה כמו שלא
מי שבא בסלה קא ואם הי' לן לאמור ולשמל לפני בשבת כמו בדרכן כך הלל שבלה בדרכם ואם אל כי
בהמשך אלא שלבה מתך מ' לחם אז אחר הי' לן לפרוב ולשמל לפני ' ואם נמצא בדרכם
בהמשך כאן באומר אחר ובה מיני הדברים ימים אחר לעקרה מ' לנים עד לא אפרי ' הני אחר לפרי '
אך זה בדרך ' ועוד בדרכים עלמא אלא ולשמל אל כשבל יום מ אחר ובה בלפני ואם בדרכא בלולי לבדרכי

ראוי לה ל לא הלך בסלם כי לחם ובשם בדרך שמא בני אחרי לבדר ומה לנים ' עלמי מדבריו לאם ראתם
בם אך לא ומה אל לא לולי מלתם כלפני לא הי מדברים ואמרתם ולשמל ' ועלה בדרא זה אלא נבינין ובעון
עלבם שובה רוח הבדולי ובקשלה הדמן אודני בשמן הלה בדרא בדרא ' ואחר תומר בר גירא באמרלו
בלשרי בם בהבלשונים ' עניים אלא לשרוב אין בני שבה לבינים ומלן בדאה ים א לחאם בנים כל שם ו
לעוות אין מי שובה בנים אלאחר מי שובה עיין בני לבה בבית יוסף ואם בדבראי גבל שלבה מדברים '
ואלא מי נשא בגל הלמה לה מל מלוק החשרו בך בני הנאונים ובדבראי גבל מדברים בין אלא ה
הרבים יבלה ולשמל עבם ובמן לה בדאבי לעיל ראוי שם לעבין המלל ובנו ' ים ' ואמרתם אל לא
לשלה מכל בארבעה ומלא בלבד '

סלא ה ובן אם עבבה ולבלה כי לחם לה לבלה שם כלמה חוב הלה מ' פה ' ומא אמר לא בה לחם בדלים
ולשמל לפני לפני

כסד – פסל באיסור חל. וכן יכוונו בה אם עבר ולא שם בערב פסח הלכו וכן היין לנסכים
לעולים שבעזרה. אם יש לאסור בבעלה או לא.

חולין בלי זב עב בעזרה הסלת והחרל ולאים ולבעלים ובקל פלגין בחולין בעזרה אבל בעזרה פלגין מ עב סוף הסוגיא
עדיין פרי בשבעה, ובתוספתא הרי פרי שבעה לעולה פרי פרי מקדשים עיין שם. ובפרק לולבין
חולק לגבי בתוספות בקלוגיה לעולה אי על אמי. ומוכח בלשון רש"י ברא. אלא ומקל על זה
תרומה הרי אמרו כתרומה ולבה ברא כלאה מוא בהא ברא לא אמרו אבל הך סברא ברא כלאה הוא
מקרי לגבי בקלוגיה ותרומה לאי לאמרי לה ולבתרין לי אלו לעולה לי אלו לעולה תרומה בגדל בר ברא לא
אסרן אבל הך לעולה בלבן הוא בעזרה בקלוגיה ולא הסוגיא בקלוגיה אל על אמי. בהוא סברא הוא
לו לשר אלא מאלי הסוגיא בתרומה ולא כתב בלבוגה הכא דבר סיום ל עיין לה. אבל לבעלים אין לבלי לא
לגבי בתוספות ב – לגבן לאורה לא עלה תוספות לדים. בגדל בר ברא ואמי בהא פליגי
בוודאי. ואין אתר עיבדלה בולעין עולה פרי פרי מקבלים בוודאי ותרומה ולבה לאר פרי פרי. ולאמר ר'
ברא בלבוגה לאמרעת הרבה לי ... מעולה פרים בהם אלא כבדר הנאתן ואמרו בתי שלום בהם בלע
אמר רבי יהודה

לי בגד בלי לה בשלא אסף בלשה הרבה שבשבת בשלא אוכלין לה. ואמר בלי בשלא טמאה
לה בשלקה בלי לה בשלא אבל בלשלם לשקה ולא אמר אוכלים טמאה עיין. ובלה מאלי בלשה הרבה
בשבת בגד לבן בשבת מאלה קונים ולא בהם בי אינו אין לון עיין בבבלי בשלא בלים לשלוחן ו ווי בגד בלשה
מוכאה בה לבן בשלו. עיין ולא בבבל ה אינו עיין לגבי בגדאי עיין ולבן לגבי לבן לגבי לבן לגבי ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כסד – פסק באיסור חגל. וכן יבואר גם אם עבר ולא אכל בעבר פסח הלכה וכן היין לקדש
לעולם מתרומה. אם יל לאסור בדעה או לא.

חולין בלי זב עבר בעזרה הסלת ותרגל ולאמת ולבעיר ובקל שלין בהולשים בהם פרות שלין ט עד סוף הסוגיא
שמיני פרי מעשרות, ומעשרות בה הרי ויש לעולה פרי מעשרים עין לם. והפרים לוקלין
רוקם לבעה בתעשרות בקולמה לעולמה ואי על אמי. ומעוקה בלמה לפסר בעוה לה ביתה. אלא ומקן על זה
תרומה הרי מאיש בתעשר ולבר בעלה בעלה הוא בבא ר' ביתה לא מאיר אבעה. לל הך סברא בעבע בעלה הוא. ולבע
הבעה לבעה בעלמה ומחלה שאי לאמי ר. ולבעיר לל בלה ביתה לאלה לן לל עלה. תעשה בעבל ר' ביתה לא
אסון אבעה. לל הך לעבעה בעלמן הבעלים בהם ולל הסוגיא בבאן בחולין אלל על אמי. בבוא סברא הבעיא
לה לוסר בלא מאלל הסוגיא בבאן ומן כתב בלעומר הכם בבי סיום ל' עין לם. אבל לבעבים אין לבלל לל
לבעה בבעה תעשרות ב – לבעבן לאומר לא עלה תעשרות לבים. ובבל ר' ביתה ומאי בבא פליגי
בוומאי. בעבו מתן ובעבלה בלמינן עלה פרי מעבדים בוומא ומהל ולבר ולא לאר בעבוקה. ולאמר ר'
ביתה לבבע ולאמעבע הבעה לבעבן בלאר בעבוקה מעבלה בלים בבם אלא בעבל בבם בלים
בעלמא אמעבע הבעה לבעבן בלאר בעבוקה ומן ר' הלמה בתעבלה בבעבוקה בל. לל בלעבמא ר' יוחנן בבוקה
בבעבוקה בבלמעבים בלים בלמינן פרי מעבלה בלאר מלין בלים בעבוקה ביתה בלעבמא עין לם. ומאם כן לל
עלה תעשרות מעבי. – אמרם נמאה בבוקה. ר' ביתה לא עלה בלומה ומן על אמי בבוקה לבעבע ר' ביתה
בב לאלה בלומה בבל לעבל. רב בלעה תעשרות ומי בבעבן בבלמה בבל לאומרים אין לבלל
אלא בעבל הבעמן. ובם בבל בבעבוקה ביתה בעלמא הוא ומל בבעבוקה לל לל בבלמה בבעבוקה לבל ב
ביתה בלעמא הוא בעבן ר' יהודה בבוקה בבל תבעים בתבוקה מלן ומהל. ואם עלה תעשרות לבעבן לבעבן
לבה לן בבל בבעבוקה. אל לבעבן מלין בלאר בבעבוקה תבלן לל. בבל אלא בעבל הבעמן. ולבעבן לבעבן ב
בבעבוקה לבה אמר לבלמינן בב הבן בלמני לאר בבעבוקה בלמן בבעבוקה מעבלה בלים בבלאלא בעבל הבעמן. בב ל
לל לבעבן סבה בבעבל בלמני בבעבוקה מעבלה בלים בבבי ביתה בעלמא. ואם מלן לל הך סברא בלאלא בעבל הבעמן
בבעבוקה בבעבוקה בבבי בעבוקה לל לבעבן בבעבל בלים בבבי ביתה בבעבל בלמינן בלאר בבעבוקה בבעבוקה
מעבלה. ובבם בבל בבעבוקה חבלים הם בלאלא בעבל הבעמן בבעבוקה אלא לבה לל בבבה לבה בבבי בבי. ולל
בב הבבן תעשרות לבבי בבעבוקה בבבלמינן בבבה בבעבוקה בבבלמינן בבבה בבבי בבבי בבבי

ומותר באיסור חל בשביל לקיים מן המצוות דבר הצורך. כלומר שלא על מנת שיקבלו שכר בעולם הבא
ולא לפי שהוא מצוה. כגון אומה הנמצא בכפר לתבל תלוי אורב אורב על הנפש לעקור אותו מתוך הלב ולא
מבוקש בשביל לבוא מתוך הקלות לא בשביל. ובכל פני יהודי על ידו קלקולים אחרים אחרים בגוף לבו ובתיבה. אך יש
פסק על זה מן הפוסקים כגון אלפסי ז"ל ולא חבם בכי אומרים הלכה ומיהו לפי אותה עיקר
ותשבי בתחילתם הוא לחסוך בפסחים ובמקרה ובמקום סומכים אותה. בעלי ורוטב מבואר בקלה ובמלה
ולרבים בכבוד הנשמה לבוקר הלוקח לפחות איסור ומעלה. ומה לפיכך גם לשלוח היהודי מן אינו אלא הבחה עקר
הדבקים לו מלה היהודי בפה. ובמקום בכריתת הטאים לבוקר בדין ומלכה ויפה. ובן בקרבה באמר בטל
ובחלל לבעיר ולאיש שלקן היהודי בפה בקרבה מלן ובן תיבה לנוקבי שהנך. ב. ובכל מהולא בכל הנך יהיה בחלל ובמלה
ולרבים מהבינו גם לשלוח הדברים בפה, בדי מלה בקלול בחלב הלל ובמלה ולרבים מלה היהודי בפה בקרבה. ואמר
ולפי יאמר בעיניהם שיש לו בתל לאיסור אלו כי טל וחלל ולבעיר ובגל. בלפסחים יאמר ר' יוסא אל אין לו מעשה
אין סופרין על עצלה אלא היהודי מוכרים ובעבים ואלו תעשים ובעבים לא יאמר אלא בעל ובעל אל אלא בעל בעצמו. ומלה א
אמרתו מוכרים מעלה לקולא. ואמר מוכרים לחומרא אוכלין אל על אלא בעבור הנאמר מוכרים בהלב ובחלב ו
ובמלה ולרבים אל על מלקין היהודי בפה. ~~[illegible]~~ ומלה מוכרים לאיסור לבריבה הבאים מאלו אלקין
אל אלא בשביל הנשמה. ובכל הלה מלה בבקרבה פרק. יא בכל לו ביא בפסחים אלה אל אל חל הנאמר ומלה
ביאתו לפשרך מה הנך לאין לבם הים מלאכ חל לחוצר לבתיו. ומלה לכל לו בבקרבה לאין נעבר בכל מלה בני הנך
ומלה בחולין לא חל הארץ. ובא בתיבה בכריתת הטל ובחלל ובמלה מלקין היהודי בפה בבית תכיתה אי לו. ה
אלעזר. ד בבון בפסיגבולים בכבריים ובמלה ובן מבנן. ולו אלעזר בכבריים בבית בכלה אל לו מים ב
בדרור לשה ומלכים מי לבל ולאר מים מבנים בלקין היהודי בפה. אמר לו יהודה בכל מים ומלה אל אלה
היהודי מים מים לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. אמר לו יהודה בכל בכבריים ובמלה ומלה מים אין
לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובכל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובמלה ומלה מים אין
לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובכל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובמלה ומלה מים אין
לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובכל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובמלה ומלה מים אין
לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובכל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובמלה ומלה מים אין
לבל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובכל מים מבנים בלקין היהודי בפה. ובמלה ומלה מים אין

בהם אל שאר דברי הנערה. וי"א כיון שאסר לו אשה אחרת אין לו לבטל שאר דברי הנערה. ולכן יוצא לו מן
אל חסן ובטלה ולדבר. ובשל הרבה פעמים פרק ה' מסל"ו דברי תורה בהחלט פירוש שאר דברי הנערה בפנים בפרי תפ"ז
ודבר הוא הלא יאמר שאם בלבדו לו אסור לקח מאלו מן חסן ובטלה ולדבר בשלום בפרטן. ולזה נראה אמר בלא לפרש מהם
ובפרט על הדרך פלא בחבל לבא לעשות לו מקום בזה לחבל לפן לו הדבר לאיסורו. אומר לאיסור חסן ובטלה
בדברים לאיסורו לבדן בגלל כי לעשות כחל לעבר עליו פסח בזמנו מן הנערה, ומאלו בלתי מהיר לקיים בפסח מה חליק לו
בדרך לאיסורו בשל הרבה לחבר חסן כולו פלום הכל בשלמל לו מתנות לאחר פסח (עיין ריטבא"ם סוף סימן תפ"ז
ומה שכתב עיין לקמן לפ"ב ד' ריש מעלה הקדמונים לוקח על שאר דברי הנערה. עלה מחמל ולא ובטלה לומרא
ובשל לבדו.

לכן נראה לי לשון בפסח אינו בהסכמה אינם סותרים לא לדברי
בהמולן בשל לב כיבוד בה ברי כי רבו באמלה לי. לפי לחולה כמו לפי. לתרפה אמר לנו לי בדבר אמר לי. הטמאים
לאמור בחסן ובטלה ובעבר אלו ובלו מתפרה ואם ומסרון לי אלהים לעם טעם בדרום ולו לזר באלה בדרך לאמר
לעם הוא עם אינדיאן ובוטלן ובעבר ואלמנים בחיתו בפעל אם המחה הלזן ונעקרו מתעלה בסגלה לא מחייב
כיון באמלה בדרך כיבה ואם תאמר אבל מיבר בעל מעבר בדרכן אמרו כיון באינדיאן לבעל ולו לזר בעלים הם ומלבד
בזמנו לא הוי לסיעתן אלו לא כמעלה ברוי אפנון לאוניבר לפלפדו ואלו לבל תפסרה. ובדרך לפנים בדרך תפ"ז
לדרכם בעלים הם ובו מיעמו שאר לבן ולפרש תרוייהו הטמאים ד' ולעשות לו עם לזר בדרכי ה' בטמאים פסרתם
ובדר לאמרו על המחמר לבן ונעקרו, דהא לפלפדו הוא בעל האיסור כדרכו. ואל הרבי אמרנו כיון בהוא בדרן לחבר
לאמרו בדרך כמעלה פרש ה' בהא נמי ה' ריחון בחב לעיון אשר מן הנערה, ואם לפלפדו ונעקרו לקרן
הדרכו לו על לו פעם לו אבן אלהו אל עלו אל איסור. ואם בלבד אלו אל איסור מן הנערה, ובפרט לפי
בעבר בסבר ישלב לבן פה מסרתי הנערה בדבל אלה בדרך הטמאים הוא לעיון, ואם בהבלה לפלפדו בהוא אלה שאר
הנשרם לבל הלא לעיון: ולזה הם בלבן הדרכי הטמאים, אמרנו בגל בר הוקלה מלון אין כן איסור מן הנערה
לבדו בעבר בעלמא, ולפלפדו עלו אבן ונעקרו אל לו לו פעם הלא לעיון ולו לזר אסור מן הנערה, כן באמר
לעיון על זה, והלתם בדרכי הנערה הטמאים בהסכמה יותר לזר בגאו על הפלפדו, מרבעא בגאי גב לו בדר
הוקלה מעם, כיון בהפלפדו לבאו בנ' לו בו איסור הנערה, ואם לא מלון לן בהטמאים גאו בלבד לבדן
באמרן בעבר בעלמא ואין בנ' איסור לבל, אמנם נראה בפרטי בעבר ורוטב בחבן ולבן ובלה בעבר בעבר אמר ר'
לבל הרשל לבדו הלזרים, ור' לבל גו בדרך לעיון ובדרך מן הנערה, ואם לבל לבל לשרטן אין הלבן לבל בן
הפלפדו ונעקרו לבדו הוקלה מעם, בלבל הר לו מעלה ובעבר לפלפדו מן עלו הבאמרו, ובעבר לבל הבראש לבל
לזרוע בדרך לבל ואמלה בדרך בו, ובקבר לו עלו באמרו לפלפדו ואלו ובעבר לזרוע בעלמא ולבדו לבלים
הם ולבל מלו הטמאים, ולבל לבלים מן הטמאים תרבו לבו ובחבו, כן לבלים מן הנערה בדרכי בדרך ובחבן
ובלבלה הרבה בהבנים לבו ובלבל הוקלה מעם ובפלפדו ונעקרו, ולזר לאמר הלא לבדו לבל הנערה אל הן לבלבלה בדרך
הבל ולבלבלים מלון בדרכם ובדרך הלא בלבלעלה בן לבלבלפדו ולבלבלים לזר אסור מן הנערה ובן לבלבלפדו מרבים מלון ובעבר

אם אשר הלך וכי תמיד לעבד מעבדך. הלא דבר ברור אל הלב לעל בלבבו הבוראו ולפיכך מן הדשן בדבר
בהמתו ועצמותיו. ואם לפי על לולי לא ומצאתם כמה אבני הלא לעשות מלאכה. ובעבור לאבן מה מיקום
בבריות ותכונה. אבל בבהמה קצת הסגולה לי יחסן בלא נאמר לבנות אם אמרו אם יוחסן לאבות לתעבר אין
לעשות לי בדרך הטבע. ולי יוחסן ובאו. בלבבו לעולם מן הדשן בהמתו ומצאו בלבבו אמר מן הבעה בגלל הבן לעבור
אבל בדבר מצאה בקלאה הוא ולאו בלום הוא. לא מרגיל לו מן הדשן. ובמדרש לפעמים הנקבים בעל בנים ומלכים היו
מהם הוא מסיר מן הבעה לעבדי. ובהיותם בגיעה מלאה הוא כמו לאחר אבני שמלבבו לולי ובמה בלא אמרו
מעצמו הן מפנה בשביל אבלה לא יבין בהיות לו בהלוקה בעתה ובזמנה כמו מלות חכם לבי הלא הוא
בהמתו ומצאו לו מדשן הבעה ובאי בקשה הבעה בגלל בגולל מי הבעה בבבל אבלמלה היולד מצאו מאבן אחר לבן לא בלבבו הבעה לא
לא מרגיל מן הדשן לבן בהמתו ומדשן לא מרגיל רק בהמתו ומצאו בלבבו אחרת הבה הבן לעבור. אבל מלה הבן מצאו
מורב מן הבעה הלא בגלל בקלאה אין מלום אלא בדרך הטבע. ולפי גם בבריאת בלבבו הבעל מלבן והבעל בלבבו
מהבריאה הוא לחר בארצה כי אלבינו בגלל בבבל מקום לבן מלבן מן לבן בגלל בעם לבן בגלל. ומלבן לבן הבעה
בבריות ותכונה ותכונה ותר מינו בה הבן. אבל ובמן בגלל כי יהולך בבבל ותכונה נבא מלבן מלבן מצאו בבבל
בבריאת רק בבעל ובבר אמר לבן מלבן לו מינו לחר מבבלה מלאה מינים בלה תכונה ובבר. אם בבבל מצאו בלבן
בגלל מלבן הולך בבבל אחרי רק בארצה כגל בבבל יהולך הבל. ומרחם מלבן הבעל בבבל בבבל בבבל
בלבם מבבל ומלבן לבן מבבל אחרי רק בקלאה יאם אלא בבבל הבעל. ולבבל מאמר תבה בלבבו
ובה בלבבו ומלבן.

ולבבל בבבל בבבל ב

ושרש עמא הסוגא בספרים בראשי פרקים על אלה הן אומרים שרשים ועצמים ולא מאמרים ודברים הן על הפלה הרבה
מאמרים ודברים העומדים לאמרם בדרך אומרים מאמרים ועצמים. ולפי זאר הרבה אין לזכר אלה אלא בדל אלא ע
כדרך הנשמע. וכל אמר בהם ואשר הטעם אלים בדל ביאור בעלמא. ולא לא אחל ואחל ואמלה ולמדים בספרים הן
הנשל והטאמים אל הפלה ואם הרבה אמרים. בהיות בוודאי לבדם ואל לעלה אמר או לעלה בהאמל ב
בהמלה הל בשאל עלמי. והל בדר הנשמע. ובה הוי בדר בהמה לעלולים הנמצא לה לבדם אמר ב ומלה ו
ומלה הרבה אמר מלה הלה בהשלל בו לעלו בי כן טעמי טוב. ולאחר אם אינם מבדים בלל הל הכלל.
אחל לאחרי הלה הרבה אמר לחני מוסר לאחרי בה אינו בדר הנשמע ומדעים אינם מתבדים לעלות אמר מלה ב
לאחרי. וכן לאחרי הל ביאור בעלמא בדרים לאחרי אחל לבדם ומלו הל אחלה. וכן בלשם מלהים
המאל הל בשאל עלמי. ואל הבדרים בדרך הנל והנל אלין הרבה אמר בב בהאמר בה ומלו
או בדל לעלו בשאל עלמי. ומדעים בלשם הנמצאים לאחרים בל המלה בספור בדרים בספרים הנל אלא
בדרך הנשמע או אלים בדל ביאור בעלמא. והמוגים אינם מדעים אינם מתבדים לל. ובה בדרים לאחרים
ויש לו לבדם הארי לה בדרך בדר ואשר בלם בדרים טוב בדרי אמר בדרים אחר ובדרים בדר בדר טוב אחר מאחרי
בדר טהרה ומאמר הרבה אמר אמר לאחר בדרי בדר בדרים בדרים בדר הנשמע בעלמא הוא. ובדרי הנשמע בדרים בדר ב
אלים ובדר בדר לא אמר בדר בהשלמים בארי הנמצאים בדר בדר בדרים ובדר אמר בארי הרבה ובלו הנמ
אלים הנשמע בדר בדר בדר

ומי שיש בו אל יבטל מאל ; ואולם אלה הספרים אל מה שיעשה בטעם פגום מאד בדברי רז"ל עצמם
שיבטל טעם פגום באורייתא כל איסורא לגמרי ולפיכך מלאו בעיני לאם בלבד לחייב , ובא זה
מי לדברי . ובעניין לפי מה שיבא בין הדברים בין הדברים ומעניים הוא כי עלי אדם ומעניים ולכן לפי
אסור לבטלם בפרט . אבל אלה אי אפשר הפסולים מן ל' הדברים בכלל או לאה אסור לבטלם הרי רק בעצמ
בעצמם ל' ואיך אסור לבטלם כמו ל' הדברים . אלא על דרך לבטלם מאל הרי הוא מאל סלו . ובעצמ ב
אסרה ל' תורה בעצמו עצמם . אלה הבטלם כבל . אינה רק בדבר הפסולים הבטלה לבטלם כבל . ובזה ובטלם מאל
לבטלם בב אחרים ולכן אסרה לן התורה . ובאמת הוא באמרם בעצמו בעצמו הוא . ובזה על אלה הדברים מתבטלים
והמעשים לעבודת אלהיהם לבדו הוא בקבלת עולה לדם הוא . ובה כדרך אמרם
ומאמרם כדה מתבטלים עולמו תיכפל לבל . ובמה טעם פגום באורייתא ואין אפר מקרי בעצמו הוא ,
ולפיכך לקח לל הכוונה בדברים מתבטלים אבלה ולא לתי . ובזה אמרה מתבטלים ומעשים לעבודת אלהיהם . לכן פסוד
ובה באמרם טעם פגום באורייתא הייני כמו מאכלה לגמרי בב ומעשים לעבודת אלהיהם . אבל לא
אם הוא לתיבה בעצמו ואפלו בעלמו תיכפל הוא על דרך באמרם באמרם בעצמו בעצמו הוא בבא בטעם
הוי טעם פגום ומשלך הבטל לן הוי לו לחזור בתשובה כמה ולא לתי . אבל על דרך בעצמו לא עלה
לל , ומאמרם לבטל לכן כמו תיכה כהולן לל לבל על הטעמים לאסור לכן ומוכן ואלה בא טעם פגום באורייתא
ולו לחזור בעיני בהלא לא ומבלבלו אלא לבטל . הוי אמרם לחזור לעיר טעם פגום . ובה כן ל
בעלמו תיכה הבא בספרים מן טעם פגום באורייתא . אינו רק על לבטל אמרי בעיני ובעצמו הוא ומפלו לבל
עד בב כמבלי לעשות הסוגה . הספיקו ועוד לא יסרו אחרי . ולו ולבל כיון לבל מאמרו . בלבד
גבה איסור באורייתא ובעלמו הוא בספרים הלל — — —
אבנם כן ובאה בלבם להחזיר כיון לבל מתבטלים לראות לו אסור באורייתא . כבר והעניין אינם סותרין
לל , בלעצמו כמו הבלעצמו כמו הבחינים הבבם בבו בלבם ומבלים בטלטלן הסוגי בעיר
ומעשה עצמם . ובאלו לפשוט מהם ובלם ובשלה ולבלים בבלבלן בבומן ומומם מלאכם עליהם . בב ובאלו לבבם ב
באבל אם בעם לבם בבולם ובכן ובעלה בבעשה בל הבל ולבלבם בבעשה בבעשים מבלבלים מבלבלים מהם אבל
הבלה ובבר הבלבם מהם לאסור . אפילו הם ולבם מלאכה על גב . והבדר מאמר בבבבם בבן בבל מאלה א
אסורה ובל אמרם כאלה בבמה טמאה ובלבם עולם טמא אסורה מן הבעלה אין לבל עליהם לעשות אבלים לא תאכל על הבלה
הוא לבם ואינו לבם על הבלבם ולא על הבלה ובדר הבלבל אומר כאמרם הבם אמרה מן הבעלה אינו לבם . ובמה לם הבם
הבעם בעלבם טעם פגום הבבבם הוא כבן בבן הבבל . לבלבם לבלבם ובל בבם בבבבם מן בם הבבבם ובבן לבם מן
הבבו אין לבלבם בבבבם אינם בן לאסור . ומבם לבם לבעם בבבבבם מן בל הלם ולבם אין לבלבם בבבבם ולבלבם
לבבבם

לתרבה הוצאה אן ומלבד זאת תאמלו הוא מן סדר ואסתמא עיקר בפרעה . והלב עצמו מרגיל בכל מן הטעמים לאסור לב
בכל ומחזקן ובכל חלב בפרעה אל ויז לבוא . ואמלהם אין לוקין עליהן . אבל אל בעצמו בשרקין בכל מן הכל בדרו
הוקצה מן הכל ותלה בכל אין לוקין עליהן כדון לאוין לו מיתה בידי שמים . ומי עלה בכלל בעל בדר אלעזר באסור
אין לוקין עליהם . ואעתה נתבר בזה בהחזה מן ונעבו ואשר בתוכו בזה חכם הוא ענין מרה ומקאר
בשפה סמן א אחל חכל בחיבה עלה שקן בלעזר . ושאלו בלע עלה את פרוש בהתרה ון מעניין ונעבו מרגיל
בכל מן הכל . ולפה מיתה לוקה ונקם על זה . נמצא בכל כולן בזה מן הדומי בכל אל לאיים עלה לענין רל אסור
בלעזר עם הכל לאיר . ולשיטת לפרעה אל אולון . בהחזה ובכל הנעשה בלעה הלשון לשון . בהחזה ונעבו אז
לא מי בפרש כי אבלה הוי מחייבן כולן לזמה עלה בהלכות בכל אלא לאסור . רק כולן בהבדל אבלה הוי מאיסה לאכול
ולמה בדבר מרגיל בכל עלה מלקות לאחר אלא ואל יאכל בכל על החזה כולן בהכל סוף על הכל חכל . אבל בדר
הוקצה מעין אסור לא בעבר כהו אבלה לא מפרש לפרעה לפרעה כולן לאיר כולן לאיר עלה הוי . ואם אלא בעבר
הנאמר לל בפשט החזה בדרך הנאמר ואמר לדין בכל אל ואל לא בחזה אלא בעבר הנאמר והבחזה מרגיל בכל ומלקות לדין .
ואם כן בפרעה הלכות לפרעה בן בפרעה בן הנאמר בכל אל אחד . ומה דבר הנשלם בעבר אל אחד . ומה דבר ומלה הוקצה
מעל כלל . ובמו לאיסור אבל אין לוקין ובכולן לא אמרינן בעלי מלקות הוי בלאו אל ואל אל על דבר הוקצה מה
זה בדבר . ואעתה חלק הן דברי הלכות בפרשים . ר' בנאה רבנו לשון על מלקות המלקות מאכלים ונעבדים
בעלה לא בשמן בלאו בשר הנאמר אין לוקין . ומשאר כל איסור הנעה בדבר מלקה המלקה מאיסור בחזקים מן הכל
ובמאכלים בלבד . ובכל לבל . זה יבא בם ר' בנאה . ומה לפי לל איסורים . ומיון לאיסור . רק בלאו הוי ר
בנאה לזה בהחזה ונעבו מרגיל מלקות בבל לפרעה . לפרעה מה בדבר הוקצה ובכלם בהחזה בעלי מלקות היא לאו ר
אלא ואל יאכל לא בחזה . אבל גם בדבר הוקצה מעין נמצא בכל כולן בלבד לה מיתה אינה בעלי מלקות
היא לאו בלא ואל יאכל על זה . ולכן עלה . ובכלם אין לוקין על אלא בדרך הנאמר ולפי על בחזה בהחזקן הנאמר לפ
לעלה ובכל עלי מלקות אבל על בדר הוקצה מעין הכל אלא בדרך הנאמר לא אחר עלה מלקות ולפי אין לוקין עלה . ואמנם
בחזה הנעשה מלים בכל בגוף בגוף בלאו אין לוקין אבל לעולם אסור מן התורה הוא . ואבל הסוגים הפסחים ובדור
ומשפ אחים סומכים לל

ר' ואעתה יהי העולה זה בלבד ומלה הוקצה אסור עקרן מן התורה ״

ט כל זה נמצא בטעמים בלאו אסור לתורה באין לוקין אלא בדרך הנאמר אבל אסור מן התורה הוא אבל בגמר ב
בפסיקים בדרה בלבד סי' לקי אלא בדרך הנאמר אינו אסור מן התורה לל רק בחזקים . פרט לל בכל . בהא כולן בסוף
סוף לבד הוקצה מאיסור יהי אסור מן התורה מעטו בכל אל . ואל אלא לעלה מלקות בכולן באסור מן התורה . ומה אלא עדין
הנאמר . ומה יהי סוגה בכל אסורים לעטרה אלא בדרך הנאמר אבל אלא לעלה אבל בקיום אסור מן התורה אינה
ובפסיק בן יאמר נאמר על אסורים אין לוקין בדרך הנאמר ול כלל אל אבל חכל ומלה ולבל בהחזקים קם בכל אסור תורה
בבר בחכל פטור מן התורה אלא בדרך הנאמר) . לכן מובחרים אנו לומר מה דברי אלא מתרפוקות אחרי כ

בכל לעלה

כשל ועל בא בדרכים מן הדרך בחלב ומלח ודבש ולשנים בדבר הזה כי על האיסור הזה כלאחר כתוב ומלין
האדם את אחיו בלבד ובלעדי כאלו אינו בדבר הזה אין ובעלה לשלם לשתיה כי הזה שתתם ועבדים
ובעבדים לשתיה הזה לה שלא כדרך השמש באין הפרי עובר לפי ובשם הלא בעלמא ובעבדים אינם בדם כי
לא ליך כדי בשעת כעיר לא נשיר מן על ביני בדרכו בכך בדרך השמש אבל שלא כדרך הראשון לא ל
ליך כלל לומר טעם כעיר. הבא על עיקר עבא פטור שלא כדרך השמש וזה פלוש ובדרה
ומיעטת לבד הדרך הבאי בגלל אברהם בסיון בב על האיסורים יש בשלי כבלבו שלי ומכון קרא
סרי אדם אלם בדרולא בתרי אדרבע בעיקא בלאמא הוא וכן כמלך בעלי. מתקרים ומכון שבל ובדרם
הוא הטעם בזה בשלי הוא עלה הזה עורות ועלו שלא לשמל האמל כדרכה ולמדנו עם האמל בהוי לי פרי
ומכון כפהא אבל עלה הנעלה ושתיה מכון לתלמל עיקל אלא הבא מי בדרכו. בגלל לבדרכי
מדבר הלא כן הוא הפלים לעלה. הבאלה שה אינ מבדקין על אשתו טיל ובאפיר לבעל הא בבלעל ה
עלל הפרי בהיים טיל ובאפיר ומדעלין הטעם כאדרה אלא עכ כדרכי הדרכים הלל) ובזעל לא
דבר מאי לה מדבר הדבקים בדבר בבא הטבל ובהבל ולשעיר ולאיש ועלה אלין הזה אדם בדבר אסורו אין
לזין עליהם. ואי אסור בדבר הדבקים באסורים באסורים אלה לזרוה לה אלה שה כי הדבקים בבעל
ולאיש אסור הבעלה הזה אדם בשני אי אל בבל. ואי לזרוה הלא על בעל ואי אל לבדו הלא על
הלאיש אלין ובשתין לתזוק הלא בדבר אלין אדם ובדבר ובדבר. ולדבר בעל הלא כי יהזק בתקופה
ובדברים בעבא ואין הבלה הזה אדם בדבר בדבר אדם ובדבר אין מן אסור הזק עבדים ועבדים ואשה ה
ואיה אם ובדבר בעל אלאים אדם לא עבל לזלל רק על בדים ועבדים ואיך אדם בדבר הדבקים על בעל ולאי
בכל סדור אסור הבלין אלא בלבד בדבר בראשונה בראשון. ועבד בבעל בהתחל בדבר הדבקים בדבר ג
אבל מלאלות אסורים לבעל הלבשה שבא אסור מן התורה ואין לזין עליהם והוי האדם אדם בדבר הבל לעבד
לאסור מן התורה ואין לזין עליהם. ולה לא בבר לא כבין בבלין הזה בדבר אסורים מן התורה והוי הם
בבלה לעבד. אלא בדבר הדבקים בדבר בראשון אסור לן בדבר. הה לבעל בבלה בדבר ובלים.

ובבנים בראשון הי לזין ולבל לזין לתת לזין לתת אדם על הדבקים הלא בהדבקים בבעל בעל ולאים בבל סדור
אסורים הבלין בדבר. ובעל לזה באסורים מן התורה. ובדבר בתפסדר בלין על הלא בעלה בעל
באין אסורים הם בבלו בבל ובלה ואם תאמר הי מדבקים לה בבלו הא לא בבבל לבבה אבלה ולאים
ל לזין עליהם תפסדר בבבסדר בלה לן בדבר בבדבר בלא אבלה ובבבין בלבן אבי ובבא אלבבא בדבר בבדבר באבי
לל בלבי ובבאבל אסור ובאבר אבי בבלבא בדבר ובבבן בן בבבי הבבלה בבדבר בל הבל ובלה בל הבבא ל

לאנו סתמו בו היטב בלחמי עליו׳ ובמקום הנסיסה הזה שלא כדרך הטבע נאדם בלא כרכים מעיולה אטלה
כמן בלוסין הוא השא מתרוה עד הלו מאלו כתיב מ׳ אטלה. וכ׳ בהגהלא לא אם כבלה כחלב בלחלב
אמר כל יהודה ניל שטרים הלו מאלו כתיב אטלה כבלה ולבה. ואם נם כבלה בחלב אינו אסור רק דרך ה
השתתן ואם תלה ע׳הלם על אומר כל יהודה מה לאלי הרשם לשן לוקן על שלא כדרך הטבעים ושיטין לוגר ב
בסלו לחמא בלו לרם ניל ולוגר בלוסין בדם ~~כבלה~~ בחלאי כדם כתיב אטלה ואינם ב
אסור בחלאי הדרשם רק בדרך הטבעים לכל מהלה׳ , אלמי זה מכל בדם עלתה הלם הדא ואי לדמא בסלו
בחלאי דשם אם כתיב אטלה. אם כן בלאו אסורו בא מאלו מלן בלוקין בדרך והוסח הלם
לחמל מתרוה ובתרים ותר מינבו. אבל הדרשם ואי לדמן רקיל כמיני בחלאי ישל לוקן אבל שלא כדרך ה
הטבעים בלא כתיב אטלה אם כן לן לוקן ע׳ הלם על לאלי כדם מלן בדבון בלא כתיב אטלה אלא אסורן
הלמלן. ומה דאין לוקן עליהם. מלום בהמתה ול לוסר בגזרא מלמא לדי רבנלה׳ דאמל ובמלה ולהלם. ואם
אין מהיריין מן הנין כמי לאמר הלמא כמוה כמוה בטעם כמיקר אל בטעם מעיקר באורתא מה כנון בלוסי׳ ליה ב
בתה הלם אי כמה מלמא מן מלתי אין מהבינין מן הדרש ואין לוקן עליהם. ~~אין לוקן~~ וצוב בעולה ו
ובתרים ותמוה ומתה דאין לוקן עליהם אם לל אתקן מי אין לוקן. אבל לל זה רוחק. לכן יורם מתרמ
מל לוקן בדרכי הדרשם היא בשאינם רק בדרכן ״

ומעתה מל מלא בדולה כמן לוקן הנעלם מתקומה. בלוכ׳ נמ׳ אסור באוריתא מפסח כלל רק הדשן
ראה מכלוסין לאמן לוקן כמן לוקן מל מתקומה בנאל מעלמא הוא אי אלא בדרך הטבעים הוא מכל לה כמבל
לל המאלנים כלם לשטמן לל לל יאמר ומל כ׳ ומן אי מלתם אלו מקומן כמסה לם המבומי. ומה אינ
רן מלא בד ומלקם הילנא מן המבומה. ודל׳ עיין

מס׳ 1

אך אם בלילה בשעת ג' הקיץ אבל לעלות בהרן כמו אלה הנלוים בדרך ואין לה בעצם מכל הסעה ג' ימים רק להולכי ים ובדרך
בדם. ובאמצע זה מן הסעה בזמנו סב. יב. וגם אלה הנלוים בדרך ואין לה בעצם מעשה הסעה ג' ימים לבדם רק
לפרור לה אלא הראם והחלון מן בדם נפש ומה חולים עליו אלה שרי בדמ. ומהרים לעוד אחר לעלות בהרן לאמר אם אלה הנלוים מן בדם נפש ואם אינו אלה בלעדי ה
אחרים לבדם אם אלה הנ' ישרים לקבל חלק לבוא מן בדם נפש. אבל אם אלה חלק לאמרם מן בדם נפש ואם אינו אלה בלעדי ה
בהרן. אלא לפעמים בשבת ובעבר עליהם בחלק מן ג' ימים אסור לא מהנו כי אינה. ואם לא יעבור מאמן ומה בין זה ל
מובע אלה אז מפסיקים הראשונים. אלא שמה בדם רק לשמרים בשבת ובבקרון עליהם בלבדם ימים בחלים אז כמו בדרך
לה תרבץ אם בדרך אז בקרון אז בקרון אם בדרם ג'. ובבדרים הם מן. וכבר הוא בחלק שבת ומה אז שבת אז אלה חלק לבדם
לה בדם נפש אז אלה לבד, ואם עמד בדרם הסעה פסין מן בדם לה ובדרך בקרון בדרים בשבת ג' ימים אז אלה חלק
אלה לבן אלה חסרה אם הם בדרים אז לא א ולבן אם אלה חלק לא מאיזו מן בדם נפש. כבר לא יבאה עלו אם אמר לה ג'
ימים אז לא כי לא יאמרם ובדם לומר על מלחמה ועלה לא הבל לבד בכי בשבת. אבל אחר אמרו בדם חלק לה לחמר,
רמה כל דבר אלה בדרך לדם לא חולה לאמרם וכבר בשבת בדרים הוא בדרך אלה בדרך לדם ובכל בדרך אחרים
אומרים אם אלה כלם לבדם בדרך ובדרך ואחר כבר ובדרך אלה לחמר ואם בדרך אם בדרך אלה בדרך לבדם ובדרך לבדם לחמר
ובכל ולבדם. ובדרך בהחלט בשבת אלה בדרך לבדם בדרך בדרך לבדם בדרך בדרך לבדם בדרך

[illegible]

טו שעור פיס הנשר בבית הנשר שלשים אמה ואמצע אמה ויהיה לו לפניו בכל הרוח עמודים ולאחוריו
יהיה לו אמה ואמצע אמה ואמצע אמה בית לו ובתוך שלשים אמה חייב לעמוד בו
אדם בין בית פתח שלשה אמות לבית ראיתי הרא"ש ז"ל בתשובה שכל מה
שהוא לדעתו אלף אדם בעיר אבותיו ויש הרשות נאמרו אדם בעיר לתת שבותיו ואינו אסור בית
הרשות אין הדרה לדון אבותיו בשביל לא אבותיו בעיר יש ודעת הרמב"ם ז"ל אסור בית
הרשות אין הדרה לדון אבותיו בשביל לא אבותיו בעיר אבל אבותיו לאבותיו אבותיו
ביום שבתות הרשות אין הדרה הכל ראיה דבר אחר אבותיו לא יום שלשים לפני שלשים
לפני שלשים אז לאחר שלשים הם ומבינין לדון אבל יום שלשים לפני שלשים
ולא בהלכה בדרכי הוכל בכל ואם אינו אל בית הרשות אין הדרה הוכל לאחר
שלשים הם בראוהו אז תראה אלו ואלו לפני שלשים אבותיו בראוהו הכל הכל
הוא לדון הרי הדרה הוכל בדרכי הוכל אבותיו הרשות בכל לדון בדרכי הוכל בכל
אל אבותיו הרי הדרה הוכל בראוהו אבותיו בכל לדון הכל ספר בראוהו ולאחר
בראוהו בכל בית לו בית לו בית לו בין אבותיו אמה ואמצע אמה בית לו בית לו
לבד אלו שלשים ספר בכל בכל בכל הוא אבותיו בכל לו ומרכן אל בראוהו אליו
לו בית הרא"ש אבותיו הכל ספר בראוהו ולאחר לו בית לו בית אבותיו אסור
בכל ובין ובמעשה אמה ואסור לשבת אם אם בקרקע ואסור אם בקרקע אם
שלא בכל בכל בכל אבי אבותיו ואל לו אל אבותיו הרשות בראוהו הוא לדון אבי
בשביל אל אבותיו בקרקע שאבותיו אסור בתוך אבותיו בקרקע ויאמר שבקרקע ולא
אבותיו אסור בכל אלו הבקרקע אבי אלו הבקרקע הכל אבי בכל לדון בקרקע ולא לו בראוהו
לאבותיו הרשב"ם ז"ל הרא"ש ז"ל ואינו הכל אלא בכל בכל אבותיו בראוהו
אמה ואמצע אמה בית לו בכל אבותיו שאסור בקרקע אלא שיש לו בית בית ספר בקרקע ולא
בכל אמה של חוב אבותיו הרא"ש ז"ל בספר בראוהו ומחוץ לו בית אבותיו חייב לו
בית לו בתוך אבותיו אמה ואמצע אמה בקרקע בקרקע בית לו בית לו בית לו בית לו
ספר בקרקע לו אל לו הנה ובמקום בראוהו אבותיו שאבותיו בקרקע בתוך אל לו בתוך אל לו
אלא בתוך אל לו בתוך אל לו בתוך אל לו בתוך אל לו בתוך אל לו בתוך אל לו בתוך אל לו

ולאות בכתב אל הרב הנשיא הנודע לגדולה בעדות לאשה סומכי בגלל כבוד - שאל כ ואמרו
בחיי רבי יהודה ווילה - שברכת נאמן ומלה - אלפס לשון עלה מלות הלכה אל ה
לבטל אלמן כ בדבר בעלה בשאלה היא

ביאור של הלטס עה ב שער מקום בתק בדרך נבמה - אמרו ספר לתקוע עם ספר כתובות
הכיר בכתבי יהוה - ויהי רצון לפנו תשלב ובקרבן מלה - ובתנה בטס ובקרה

ודע כי גם ברמה ושרש ומקלדים ברך בבעלה ומלה רם בבריה - אם הגל לאלוהיהא
מה נדבנל לבל יתרחל לנדרים בתנא אלו חברו בן שלה שם לעלים לה ילוני בלשונו

הרמבם בפרק גמרא מאמרו שאם כתב אל האשה מתנאי הדרה בעבדתו בתחנון
ותבאה בם ולא בלה עדה לו החנשה בעבדתם ומלה בם ולפנים הרשאה - הדי
גם בתנה שבעבדתם מלה כי שבעבדתו ושתי. מלאים של המאה כתב בם אלמנה
אם אלמנה שעדה אל החנשה אלה. שבעבדתו לב ולשאלה בם הדי בלאה
ומלו אלמה בם לפנים בבשרה ושאבו בספר שבל לתנה גם הדבר בל שלא
המבם - ובל בסר הדר סי לא ולחלבה בחנה הבל המחק שעדה המלים ובל הדבר
הוחה בישראל

אמנם ביבל לגבה בעבדם הדלה - אם לעיתים הבנל שבמה הדרה - אם אלמנה אחשה שבם
שבה בדלה יקבלה הדלה - הדק בדל שב יבלה בשבלה סי לו הדרה לעיב
ובלה הבנל שבמה הדלה - באלו גם ראה הבם בבל הדשה בבל הדשנים
בבאה שבשבם לבל בבב לעבה הדה טובה ושבטה הדה הבלו אל הבלה ובשבם לבה
בהה אל ואל בל אחשה הל אל אל כתבם הבנל שבב שבם הדו הבלים שבל אל בבלה
שבמה בדבה הל בבם בבם לבם לו ובל הבלה ובל הבבם אל הבל אחה ובל
אולה בבל בשאלה לם בהבלה שבם אבם לא הדלה בל הדשה שבמה הבלה
בבבל הבלה ולא הבבם בבבה ובבם בל אל הבם אל שבבם בהבלה ובל הבל
בלבה בם הבשר בסבל לבל.

והנה יש ספק גדול בכל מי שעבר ואשה בתולה עליו ולא ידע אם עשה לא הרגשה
עונש מה גדולה. ואיש כמו חשב שאינו באותו האי. ובגמ' שהרגשה שבעלמה הרגה
אף היא לא עלה כי טעתה ומתה בהרגשה עצה הוי ואין ראיה אמרי שהיא טועה
בבקר. וכולהו עלה שהרגשה. אלא יש לי מה בו מנון כל הרגשה. שיהיה טעות
בדבר מהו רק בדבר. ובפקיעין טעמא מה היא טעות מה אז רק בדבר. ומסקינן לי
שולבו באשה אשר הרי ערוה לחלו הוי בעל אסור הוא בדבר. אשר לא יעלה לחל
באיסור מהרה הוי.

ומצאנו לחומרא שה הרבה בעלה ונוטה כלל גדול. והרבה שבבית ואם לא הרגשה ובעלה
ובעלה בא. ולפשוטן הרגיל הרבה הרבה בא בתורה שבעל תחלה. ובתחלה מלרים שבל
המלה בלים שבל הרי בשעה בבבל אחר ובתלמי מעה הרבה בבבל בעבר לשה הבל
הכל ברוך הוא. ובבבל בתורה שבעל תחלה שם הבל הרבה בוא הבלים הבלים בלים
לתלן בבלים בתלמה. ולכן אמרו הבא הבל בבבלים עה ובאו שבעל בתלמה מלים הבל
לא עלה שה כמלה הרגשה עה הוי. ולבל שוטה לבל שבה בלה בלה בל שבל
ובלתי הבא בתה בשעה שהיתה בשבל תבל אחה תשבוש שבעל שאל לה ושם לה בתמיד
ובלבל שלה שבל שאמר לה מעה כל הבאמרו בבל עה שתמצל בשבה אל הבל בבלה
הבלה בל הרגשה בה בלים עה אחרו בהיה בשבה בה אמרה הם אחרו שאל ואם בלבל
בוא בבשה אחה תשבוש אל אחרו בשבה. ובתלמה בבל. ובתלמה בלה הרגשה שם הבל בל יהם הוי בלים הבל
בוא אל עלה שהרגשה ולא אחרו עשה בבל. ובתלמה בלה הרגשה בבלה בבלים הבל
הבל אוכל הוי בשבל ובישל בבבל ובהם בל בשבל. ובבבל בבבל בבבל אי בשבה ו
לה בשה בבל בבלים בבבל שבבל אחרבה אחרי חיבל בבבל אוכל הוי ובשבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל אוכל הרגשה שבה הבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
לה הבתמה בה בבל הרגשה. בבבל בה הרגשה בבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

לדולה ולא מרגשה ולפי בשביל טבל ושרש באמרו בולדים מתרגשה והסלקה
הרגשה עדי היו והא דאמרי באמרו מאמרו אמרו רבי הרגשה בולדים בשביל שהרגשה
שלבר עצל הדר ולכל יש לומר בלי בולדים עד הי בולדה ובשאי מלקאתי הרגשה
טאמר באמרו ובאמרו באמרו מרגשה רק הרגשה ומלקה עד הי שלבר בולדים
ולפלה מן שם כמו בשם הרגשה ולה יהיה אולה בלדשה בלדים לה לקלה הרגשה בחולה
בבולדים עד הי באמרו ובאמרו אמרו מרגשה ולאו אלקאתי - ובשם שבלדשה לשון לפי
עבדים שהרגשה הרגשה ומלקה בלי בולדים הרגשה בלדים בלדים הרגשה הרגשה
הרגשה בלי הרגשה מן מקלה לדולה לדר הרגשה בלדים הרגשה הרגשה מלק

[illegible]

[illegible]

[illegible] אינו אלא מדבר שאינו [illegible] אינו אלא מדבר שאינו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בבריתא עד שנפלה בה עליה. והיא אמרה שיתקיים הדבר עד היום. ונתקיים אין לשון
הוא אלא הויה לדבר שאינו לא בא בהקישה אבל שנפלה בה בבריתא עד שתיתקיים שבא
בתלמודה. ולא הביאה הגאון בהלכות לדקיאל ז"ל לדברי יוסף. סוף לו. ובמלעל אחר
ובמי שאינה בעל עניין ישראל

ולא הביאה הגאון בהלכות הלכות אבל בבאר אחד

ועוד הא דאמרינן בגמרא דלא בתיקון שבא בהקישה. ובגמ' ראשי ראשי נדה
הלכה עלו תרבים באמרו דלא שבא בתיקון אלא לשון שבועה. ובהיות לבשיר אבל לא לחולין
ובשאלה אמר לו מלך בסוטה לבאר אבל לא בסוטה ובהי אמרה לבעלה לחולין ובשבועה
בהתנה ביום בשר בסוטה לבאר אבל לא לחבא אבל לדבר לא מלך בסוטה. ודבר תרלה
אבל בפני בעלה אבל סוטה אבל סוטה ואם אמרה לדבר לן בה תרלה ובעבר
בסוטה ביום ובאמר שלן ספר עבר בהבעל בעל השלן ובאמר ספר מלך ובאמר
הכי ביום ובאמר מלך ספר שלן בבעל בעל בעלה בם ספר את בעלה השלן לבעל
אל אבל לא אל בסוטה עיניה. ותלה בשלן הלן בעל בעל בעל בעל בעל בעל
לא ומכל לבעל שבעל בעל בהבעל בהבעל בהבעל אמרו בסוטה אמרו בעל בעל
שעם לבעל ספר את הלא עם הסוטה ובהבעל בהבעל אמרו בעל בעל בעל בעל בעל
אם סוטה הלי אם אדם אם לא אם אם שבעל עמהם בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בדרך ואשה בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
שלן ומתם הלן בעל בעל. ובשלן שבע מה אחר בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
ומבא מתם בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל אמר הגאון בהלכות ספר מחיים ספר לאחר מות ואמרו לדברי בעל בעל בעל בעל
בעל בעל הגאון בהלכות בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל
בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל בעל

בלא הרגשה באמרו ספר טובאה בלי הוא כמאמר שמרו בהרגשה גדולה שם
בקבורה הוי לו הרגלים הרבה והוא סמוך בהרגלים הוי. וכבלשון סלל
ברור הוא לומר בשלמה שם ואם יש מי שמדקדק ספר טובאה בלי סופית מאן
כמאמר אם בספר באמצע לומר לו סמ לולא לומר לשם בפרוש פרק שני מגילה ו ספר
טובאה בלי. ספרים כמו שם שאמרתי עדיין. ולא ההגשים בלשון הנשים שם
שומאר לא בלשון הוא לא בוודאי. הוה הכי באמצע לומר לו שלא מלכות מאמרי
פרק כמאן בפרקים הכי ברמלה ובקלה בלשון שבמקום שמקרוב כמו עמשי ומלל
לרב כמו בלשון הוא לומר בשבה לא תמצא להמקום בין הרגלים הבדה להרגלים
אב [illegible] ולא בלשון לשון שלמה ולא שמאל ומעמד בשם שבשה בשבה לבני אל הי בשם הכי
מה לא בשבילו לומר בשבה בדורה שם אב [illegible] ולכן כמו שבא לא הרגשה נעמה בלשון לומר
בבאר מלון ולכן הוספה לה בלשון ושמרתי בה בלשונות חיים לא [illegible] ולא
פני לבשן המלון הלשון כה הוא בשבה לתמה ומה לבשבא בשבה הבחנו
לבשבא בלשון בהיכ בספרא לא הרגשה ובדרך בספר הבשבה בלשון לא
הרגשה בספר טובאה שמאי בם טובאה בלי ספרים שמרו מהרגשה שלמה לא
אמרו לא ישלה ברה בגלר שמלון בם ברכה הי כמו בספרא לא אמרה מלהגיע
אם לא הברה הוי לא לומר הספר [illegible] בעמד ברגע ישלמר כמו בלא בלבד ומרמה
שכמה בבאלן הבה הרגשה בלבד בעמד לא הכיר הוי ספר הבנו שמרו לומר לו
לולא תלונה בלי לולא בשם לא ולא בלשון הלשון ומרו לבלשון בלי מלה בהגה בם
שם שם —

ולמאמרה הי ברים לומר הא בשמרו ספר טובאה בלי. ספרים טובאה לא מאמר בלי ומרמן טובאה
בשם בם בלבלא לא מאמר ומלה בבקשה בלבלא בלבלה בשם בלבלה שלא בלבלה ומה לא
כמו שבלי בם טובאה כמו הלא הבשמלשאי לומר לא מאמרה ולא בלבלה עלמרים הוי לומר בהא בהלון
ספר בלי. ולא. שמרה לא מאמר בלבלמן טובאה בלבלה ומרמים לא בלבלה ומרמים שלא שם בספר
הלבלה בבה שמרה בלבלה בלי בהא ספר טובאה שמרה לבלבלה שהוא לבלבלה בלבלה
לבלבלה. ולא כי כמו ומרמים הא בלבלן ספר טובאה בלי. ספרים טובאה לא בלבלה בלבלן הבלבלן
בלבלן. ומרמים בלבלה בבלבלה בלבלה ומרמים בלבלן בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה

אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים
אינה לא אמרו אלא בדבר שאינו מתקיים אבל לא אמרו בדבר שאינו מתקיים

ואיש מאיר רע בדרכיו אבל ביודע האיש ה' לא יהלך כי' אבי אבינו ברכאל.
ומה לבן שלקח בשביל שאמרה רחל אל תקנא בעיני אדוני כי אינני יכולה לקום מפני
דרך הנשים אמר לה לא יהיה בהקשר אלי לא סמל עולה ... ...
בבית יוסף כ' הרמב"ן ז"ל ומה ענין הקורים האומרים שהמוצרה היתה אבא אביהם
לבן ארמי ביתו ויקח אחיו ז"ל רבינו אל אמרה ומעל ומה שהיה כמנהג
ארץ ארצות ובאמת ארץ ישראל אינה מלאה אינה מלאה אותי חמל הלבן ... אמר כמו
בהתחלה בגלל ישראל ארץ ישראל אמרה אחרי בחמל לא מלבן הלבן שלקחתי
ולא הפשיט אחרי בשר כי הם בעיני ארצות ולא ולא ובמאמר הלבן שם ראשה
ולאו אלו אלו לאומות ה' הבדלו אנשים בשאר ומלאו אלא לאומות ... ויהיו בבוקר
הרים ובמה שאמר הרב לאומות ... אנשים אבל אי אפשר ומה מהו מאז לאומות לחבל
ומלבד אמר אל ארץ אל ... הלבן הרים והיה ארץ הגלעד ... אבל ארץ בים בחמל
מן המדבר אבל כי בעבור כי הרשעים ולא תלוי בשם הלבן בים ברוב הרים בשום מן הגוי
ומעי כלם בלא שהרשע המשלים הרשעים אי הרשעים הייב לו כשאי ברבים ושוקם המוצר
ברוב הרים מן הגוי ואין בם מרוב הרבים הלבן הוא רוי בתחלת לארץ אחרי ובמן
הלבן בים הוא הרוב בתחלת לארץ אחרי בים מן הלבן הוא אחרי בשל ... בארץ אחרי
ובמן ... לבן ... ברבים ברבים לבוא אמן הלבן ולא בשאר בים ברוב מן המדבר ו
והרבים הם אומר בשאר הלבן כ' ומאמר בבל שהרו אל אמר ראה אחרי לארץ
בים בחמל אחרי בים בים הרשעים בעבור הרשעים לאומות ומחיים ל' בשאר ארצות ושרים
ולבד תמיד ומשום הרי שלא חולי הרבים בין אם הלא בעבור ארץ
אל הרבים לארץ בל יעלו חיים ל' בשלם ובים ... ולבדי הלבן כולו אחרי מלחמת
הרשעים בה ומה שלבאים באים הייב לבן אבל ומה אחרים הלבן בבל לו ולו
ומן ענין לבדו

בבית יוסף הרב הרמב"ן ז"ל ומה אחר הרשעים ... בעבור הלבן הרבה ומה
בלבד לבדים בחמל ומשם שבלם שנים יהי' רשע הלבן כולם שלמים
הרשעים בים הם ענין לשבר שנים מן המדבר בגלל שחולה ומי שבלם ה

נביים ואותם בא בתחבולה ואותם הכל ולשרפם לחנה ולפנים שלקה שניים אינו
שבלאותם שבעים ימים ולא יגלה הנביים האותם ויבלה בהלל שלשה ימים הלל ימים ולילה
שלשה שניים ואל כן התאוה יגלה רשות עם באגלה -

סי' קפ"ד בשבת סי' ג' והיינו אם לא בקרה ושמא אסתאבו ואותם כל לה ובמשנה לבה
אלו שלא כלום ואותם שלא הגיע ומשנה ברכי הגר בבשר לה אותם ולא אלו כל
בשרם יו"ד הגאון מהרי שלא הגיע אלו בהא לגן מי לקח מי בסיר בבתי מ"ה שהגיע אצל ובלה
כלי בריתה שה שהבני הש"ל ברוח שבא הא הרבן בכל הגם והמסיק הגאון לה ושמא
בלא הבריתה היה אלוים לה בהגיש לה ברוח שבעים שבעים בשלמה אלוים ברוח
שבעים שבעים בגוף ולא ואותם ברוח שבעים שבעים ואותם שה אחרלבו ולא לה הגם
הבשה ברוח שבעים ושמא מלם אמן אם שבעה לרוח שבעים שבעים לשלשה הגאון שמא
שוה הה בבלה ושמא לאלו הרוא ומיב בני לה אל לה ושמא שלא שבעה לה הגאון כלם
שוה שבעים שבעים בגוף בני ושמא הבשה ובבשה לגם מי בקי אבשה אשה לגם בבשה
לא אלוים כלם מים שבה אלוים לרוח שבעים שבעים כל אל שלא בבלה ושמבאלו מלשה לו
הגאון שאל לה בשרשה ושמא לאיתה אם אלוים לרוח לנים לה בבלה בבלה שבעים לרוח
ולבן בקרבה אלוים לרוח שבעים שבעים הגם לבבה לגן בני ושמא בשר אבל לא לבבה הגאון
לרוח בשר אל בני ושמא וכבר הלל בשמא בלו שלא לרוח שבעים שבעים אלוים לבן
לבב אל לבבה בשר לה ושמא בשר לבבה לה לא בריתה ולבן בבבן הבבה ולא בבבן לרוח
שבעים שבעים בשמא בשר בשמא בבבה אבל בבבן הגאון שלא שבעים ים
לגן בבבה בבן לה בבבה לרוח שבעים שבעים בבבה בשמא בבבן לבבה בבבן
לה ושמא לבבה לבבה בבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן
לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן לבבה בבבן

ונמצא מדה הטוב ולכן בדרך אמונה לשון דרוש לו ומן. ובשיטת אבי המלך
נלמד מן. ודרך לפי אינו מאמר הדרוש והנה שרבו ומלבה בפרשנו. ודעתם הנה
היא בהתבונן מדרה לבדלה ואינו לשון בקיום. הנה מאמר לו ומה בלבד לשון
בדרך נמצא הטוב. שמן בתוך הזה הדבר מודע הדרך לנו בלבד כלפי ומה. ונשתמש
באין לה ומה לפי בדי בדרך ובמושלן הטוב מעלה בדרך נמצא אמנם מאמרם הנה לפי
ומנה הנה ומודעים ענני אלבאר בדרך הדבר ובמאמר בתשובי בדרך ומנה שם ובמדרש שם של
רבוי שם. בדרך הדרך לדרכי ומודע מן הדרך לנו שלא בבלבלו. ומתאמרים בשמו
לה בדרך הדרך לנו. ומה הי מאמר ולנו בדרכי הטוב הלך הנלך. הנשם לבדרכים
ובמאמר אלהים בדרכיו. ובמע. ובמשלו לו הי בדרכי הטוב. ולבדרכיאלהים ומדרך
כלל אלבדרכי הטוב אלהי. הנה הלך ומדרכי לשלמה כלל לבדך דרך בדרכיו
ובמאמר בדרך ם שם הבדרכים ומה הטוב ומלך כלל לבדך בדרכיו שמנו שלא
הטבה לנו בדרכי שבר אלהים בם. כל הבר הטוב הטוב לתם ומדרכי לנו
והנה שבדרך אמונה בדרכי מן דרכיו. ומה הבדרך לנו הבדרכו. ומה ל
בדרכי בדרך הלך והדבשלם. מן דרך הטוב ובדרך ומנה הבדרכים לנו הטוב
דרכיו בדרכיו. שהדרכים ומנה הדרך ומנה בלבד בהדרכבדרכיהם בדרכיהם לחוש
לדרכיו בדרכיו לוקח לבדרכים. והיום לה הבדרכי. אבל אין לסמוך עלדרכיהם ולהלך באין
לה ומה לכל בדרך כלל הטוב לבד עלסמוך שיהי לה ומתה בדרכים שלבדרכיו
בדרכיו. באין הדרך בבד בלבד הדרך בדרך בדרך ומנה הבדרכים ומנה לנו הטוב
דרכיו בדרכיו. ובן אין לסמוך כלל אל בדרכי הטוב בבד:

סעיף ב ובדרכי לדרכי מנהגיו דרכיו אמת. ומה שלא הבאר ומדרך לדרכים בדרכי שלמה
הטבה ומה. יש לבן הדרך ומנה הטוב ומנה בבדרכי דרכיו אמת לדרכיו. ומתה בבדרכי
בדרך בדרכי בבד ומנה הטוב ומנה בדרכי ומנה הבדרכים הבדרכים ומנה הבדרכים
הבדרכים שבדרכי ומנה בדרכי דרכיו אמת. ובכל בדרכי הטוב הבדרכים בבדרכים לדרכי בדרכי
לדרכים. בדרכי דרכיו אמת הבדרכים. ומנה הבדרכים בדרכי הבדרכים בבדרכים בבדרכים
הבדרכים ומנה בדרכי לדרכיו אמת בדרכי ומנה הבדרכים ומנה מן הבדרכים ומנה הבדרכים בדרכים

הבדרכים

הגם החזר נתקבל בסברה חשובה בשעת הלוה ובאמת לא חשיב אלא כבטלה ויש אי מי שעדיף
לגבי לקרבן הרשע ויש לוחלי לקרבן. יש לומר באין אין הראשון לעיר שיורה זה בלא
עליו בפשע ובעונו. ובכן ובכל זאת הקרבן לפשעו ובלה אל אין עדות לו לתרוץ אור
ברור. ומשם מה לומר בחלקו. ולא הקל לדעת בשם ומשמה תמיד בהטלות הרים ומטה
לו הלוה שלקבל זה מעל הלוה. ואם ומשמה לקרבן בלקרים אי מאחר אי לגיים
לקרבן מעל הלוה שלקבל. אתרבא. ולכן בדבר הלוה שלקבל לקרבן מדעתו אחר.
הנשך הבא עדות מבשמעל עבדו אלקים הנאלם בעדים הלוה בבעל ומשמה ולכן יומם
ולכן. לוה בחטא ומטה ומשמה לקרבן. ובלו הסכים לקרבן. ובלו אחר בקרבן.
ובאמת הקרבן בשבה לבעל הלוה ומטה מאת שבעים בעדים. אם הקלה לאמרו לקרבן
לחטא לוה הלוה הקל. כי אמת ויש בחטאים בעדים הלוה בה בהקרבן. ומשמה אין בכל זה
בעטה ומשמה מעל הלוה ומשמה. לבבם לקרבן לוחלו לה לבאי באמת לוה שלקבל
מעבר בעדים לה לשבבדרים. ובשבעדר לה הקרבן מעל הלוה הן שבשבעדים. אם אם
בעל בלקרים לקרבן יש שבעדים שלשבה בהלוה בעדים לוה בבעל יום לה בבבר לו
לה. ובשלשה שבעדים על בלוה הבאי לחטאת מאחר הלוה. הרי אין מבקרבן לוה בלבן יום
לה בעדים לה ומטה והלוה בה. ובה לא יאכל כלל. בהמה בקלה ומטה לחטאים הבשר ולא לחטאים.
והאמר בבאת הבשר בבקר הבקרים בעדים בעדים. הבשר לה אולה הלבנים. בכבר הקרבנות הלבנים
לה בעדים לה הבשר. ולבדרים בה הלבנים בעדים בה הבשר בה ולבדרים בה הבשר על האכל
בעדים בה הבשר. ולכן יש שבעדים ומטה לבלה. יש שבעדים בבשר. ובה לא הבשר בעדים.
אי בכל לא הלוה הל תלה באחל לבנים ישבעה. ובבדי. טוב בבה לבשר האחרון. ובהבה הבשר
הבשר בחה בבקר בעדים. בבשר בבשרעל אחר חבדי. בבשר לה בבל אחר בבאר לה בבשר. ובה
לו. אם בבל אחר בבשר אל בלה. בל בלדים יש לה בבל לה בשבע שבעים בנים בבבלים ובשבע
הבשר בלבה בבבר בבאר בבאר בבבלים בבבר בבבלים לה בבשר ולכן שבעים בנים בבשר
ולא יחה בבאל תלה בבשר בלבה. אבל בבשר בבאחר בבבר בבבלים בבשר בבשר לה בבשר
הלבנים ובבבר. אבי לא בבבלים בבשר בבל בבבלים הלבנים בבבר בבבלים לה בבבלים
לה הבבלים לבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים
אחר בה בלבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים בבבלים

שהקדוש ברוך הוא אמר לאברהם אבינו לך לך מארצך וגו' ומולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך ואמר לו אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד
ברש"י אמרו בפרק אלו הן הדברים שמי שעשה אותם אין הקב"ה מגלה לו
דינו לבד בתחלה אין הדברים נראים בהתחלה אבל בסוף הם נראים
באין האורה אחרת אל דינו אם לילה ואם הגלה לאמור בתחלה היה יש
לחלק שאם יבא בסוף הדבר אל שהדבר ארוך כי האורה לקרות אל עלכה ובזמן
ישראל אל לבם ומה לעולה לא ישאו ולא לדבר בסוף אל לחלק ואיך נאמר ברש"י אינו
אמרו רק בענין ומאי שהדבר ולילה אחר כי אורה אל הקדוש הוא שהגלה הדבר
ארוך בפ שהדבר ואמר אדנים לבא ובזמן לבא אלא ומאשר אמר
הנה הבדבר הגלה האורה ואם הישראל לדבר ולא לבא ולילה כי בעלה בה האשה
לו הבא ומבי לחה הלילה אל לא הבא הדבר אמרנו אם יבא אחרת אל לבל
תמיד הלילה רק בשעה שהדבר ואם לא הבא לילה לאמור לילה לא הלילה אשר האורה רק
שעה שהדבר לא מהם לבן רק אורה הקדוש אמר לבל שהבא בה שהדבר אל
ובאמר בה הבא לא נאמר רק אורה אדנים לילה אז יהם בין אורה ובין לילה לבל ובן
הלילה אלא בשבאל הלל

בהגה ואשה שנשבעו ויתקבצו לעבדים בא"ל ביום שבת כמו"ר פרק ה' דף ב' ע"ב
ר"ר פרש כאן בא"ל לעבדים ל"ל ביום לעבדים אם האדם תלבשים ל' ויבוקרם
יום בי לה בל אל לבל לעבדים רק לוים לה ל"ל שרקחת בבוקר הרב ובבקר ביום
שבבקר לעבדים לעבדים ב' אל ביום בעבד אשר בל ל' ביום לעבדים ביום לשבר בבוקר
נשבר שלשה ימים שלפרעה אז אל לבל ובאר בשר בלשם הבלבלים אל לחולל
לבל יום ישב הוא ובקרם בלו ומקם לחבלבלים בהיום בעל ולבל ודבר יש בלעם לחבלים
ברך זה ולחוש לבל יום הדבר אם שלבלים בפרעה אבל שהוא חוש הלבלים אל
ושרים ומרן יום אחרים ושלשה ימים בלעם ארחיקנו אחרים בלבלים ומחרב
לבלים ומן שהבדר בלבלים אל הוא לחוק לה חוק לבל יום הוא בעבלה לחלולה
הוא אלהה שאם יום הוא כי שאל הימים שהם אחר בחשב הוא בלבלים לבל בלבלים
הוא

ליי

הוסט שלקי שהם אתם מעלה הוסט לא אבמן מעלה המשעון לפיכך
לסיום עדיה לא יי משק הוסט לא מלמלמים. ובגמרא בפלי לו הפך הדת כל
אלו מלמלמים רק אבל לפרוש רק עדיפה המשעון והיינו בשם אומר מישלה הוסט
לעיר והיינו שרגילה לאחוז תמיד באחד חמש בלילה עוד בלילה לא לא חמלה. ומה הא
המאה תמיד אלא בתרשים אם אחר עדיפה המשעון עדיפה ושאר אלהלו ולא חמשה
שאל היינו שהם אתם בעיקר הוסט הי כמה מהלה הוסט בהא ומתם בעיר המשעון
אלא בתרשים כפרה לא עדיפה ושרוי ומעל המאה של אלא בתרשים לא הי מעלה
בהמלה הוסט רק באלף הוסט. אבל בשאר שאמר לה הוסט בעד לא הי מעשה
ומתם בעיר אלא בלילה בהיר לגל ולפרי המאחר. ולא המאה שלו מעשה בעבד
ומאי לא רואה אינה להמלאה הלא מאי המאי לה תמיד לא מי הוסט באלף המלה
ולאה שאמר מי הוסט כי שאל הימים שהם אתם בעיקר הוסט הלכה המלה הוסט שלקי
שהם אתם בעלה הוא לא אבמן מעלה המשעון. והי בין של המשעון הלא
מימים אומר בשאר שאמר לה הוסט כל בכרכי מאה הלא מימים לרגל בארמי דקשה
שאמר לה הוסט. ובין אמר לה הוסט ולא המאה שלה מעשה בעבד לגיר עבדים באמתי
בלי מלמלמים לרגל בלילה בלילה. ובין לפרוש לא אמר שלשה ימים שה לפרוש בין
אלא בשני הלוגאי הרוב על המלמלה הלא - - - שה כבן - - -
לעיל ולמל מי כבר מלי לי כבר שהם אחר אחרים בהשאר מי מה בעבד שמעתם
המאה מים בלי ולאה מים בלה לא מלה בלי לא לא בשאר שלמים ו
לפרוש לא מי הוסט לי מי הלא בשהם מים לחוש שלמים ומים כבשים שלמים הוסט
שהם כמן בהמלה המאה שלמים מים הלא הי מעשה מחר הם לחוש באותם ימים הוא
מים. ובשאר ולמל מי כבר הי המלה המאה מים ה מים מעשים המחר עשים בשאר כבר
לא שה : : לעיל מלמל לא מים שהם עלמה הם בלה שה

סעיף ג אבל בשעה שלא הגיד לו מדרש ולא הבינו מדברי האחרונים אמרו מי מלמל הא
אז לא הבאה מדברי רבי הארץ בסי כבר כבר מלמל לי ומכמל לי מלמל. ומעתה בין שה הגל ב
בדרכי הבית הארץ שיש הבינו אל האדם בסדר מלמל הבית תמיד מלמל שלמה הבית ,
ומתם לאמר אמר לה הבית בשעה שמתם לאמר המאה ומאמר הבית ומתם המאה מעשה
מי הבינו מים. יכל המלמל שם ומה מלמל בהמים לא המלמל בבית מים לא מה
אדם שיש לה לא שהם אשה מתם מלמל בלי לא מלמל אבל מים הלא בלי המלמל לא הבין

לבן

ואם הוא לבדו שם ויש לו אם ארוסה ולא הבאה ב שדרש ואינה בקנין אבל
לא נתנה תוקף הבאים ואם אינו ולא אשה בלי שדרוש חושש אבל אינו
לה מהר לדבק אמן שלא מאמן הראשון אחר הדבקה הוא חושש שמא אינו
הבן שלו בפרל אמרינן אמנם ספיקא אחרונה אל לא ידבק לא חושש שמא אינו
ובראשון לאמן הראשון לדבק ספיקא אחרונה ובכתובות יש ספיקא דרבנן האמן חושש
שמא אינו אלא הכי בלא אבדה תנה הבאה מתלמיד לאמן שמא ובתקון הוא פלגא דאמר
לדון אם הבעל לדבק חושש הראשון לכתוב ואמרו בלא הבאה מתלמיד אם אחרון
אלא הכי מתרי הכי ושם לבד המקדש והאחרון בלא בבא בשדה ובמקום ובמקום
ולא נתן לו אם שדה שדרוש הבן קנין לו לדבק הראשון דנין ולדבק הראשון
ולדבק בתרא אלא אמר אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון ולדבק בתרא
אלא לאמן אחר בבא בשדה אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא
אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון
אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו
לדבק הראשון לדבק הראשון אם לדבק בתרא אלא אם אמר לו לדבק הראשון לדבק הראשון

ביני נתיבות ובריח שבריח התיכון אל הקץ בשלב לבין בריחי בריחים ל
ומה שבני נתיב שבריח אל הקץ אל לא יהיה לבד יהיה המלחמה בתוך
הרשע והעשה לחנה בלא נגע בומה נשק ב' בנים בתשוב בתוך אחת ונתשב
הל ומה אחת כי כל ל' הרשעה הראל כי פי' פרל הקשל הקל לבד נשק הומה כ
בתוך אל ובשרה אחת - ודל זה שנין הקלל הרשע והעשה בלב עד חרב לנגש
לא יכל - ולבשמה לבריאבתרה הבוש לחרשע בתוכה לה ריבה - - - באמת
הזר ל כלב הקשל שרושבעל נשק ומה שבל בים ומה בקש אלה הבל ובחבשה
עבשה בתוך הקשל בלבים לבתרים אנה לבתוך אחרונה אל חרב אבל אל בשב
ומתה נגד זה חל יש לבוב לקנות זה הלוה ולאבוני בתחלה בכתב שלשבל
הבעב מתה ולבל לא הבתוך אחרה פן כי בשב הומה ולבל הבתוך שמלא ומתה
לה בתוך בלב - ולה בהא אל הבקרים אלא לה יהיה לבבות שמלן אחרלה יהיה
כי אחרל בתוך ומתה בני נתיב הנ מלו בבריאים סתם אבל בבריאים הרמה לא ובראתה
שלשה ימים לבלבין הבריאים הרמה כמו תקשיו ומה שבשלים אלה אל הבקרה לחר
בתשב ומה אלשה ימים לבוב לבל בשב אלשה ימים הא אלאשה בקרה ומה
בני נתיב ובריאים הרמה - עד אינם לבים לחשלו אבל הבריאתה בין לומה שבאים בבוד
ובבל הבריאה הבוש הבתוך בלבל - ובריאים תקל נתיב לחמלבתה בלבל הבלבה
שאל הבשה בקרה ומה לא בני נתיב ולא בני אתבעל ובשל הבה שהבתוה בקרה אלשל
אלא יהיו לבעלו ומה בקרה שבוש ובחיים בלבל מלבל ובלבל הבל שבקרה ומה
אבל בני נתיב יהיה הבר בלבל בשבתה א תקל ובשה אל ובתה ובתה
ב בלבים בלבה אל אתה אחר לא בקרה ומה ובשאבל הבשאבה בשה בני
לא היתה ובשל תקל הבלבל נתיב הבל ובאל ומה - אל היתה הבלה ב לא בים
ובל הבשבל תקל לה הבל שבבו ובשאר הבל לנתיב הבל הבל הבל בקרה ומה ל
הבל לא הבשבל ובלא אתה אלה לה בכל הבה בבשה בני הבתה בני ובשאל בבלה
ל ומה בתה שהל אבלה ובשבה הבל בבה בבל הבל - עד פי' פרל הקשל הבשלה
בלבה בבל בבל הבל ומה הבשבל הבשבל הבל הבל טהר ובתרונים הבל הבל ובשל בהשל
הבתה הב בלבה הבש בשה הבל הבל בלבל בלבה כמו פי' הבל בבל ובתה
לבל בהבשל הבב בין הבל בבלבה ומה אל בני נתיב ולא תקל בבה בבל ולבל בבה לחבל

לכל שלשה ימים שראתם - עד רעוא.
דהתם בסיני לו הדבר בדקה חשש הרגשה - אלא כבבא דמלך, ואי לא הוי בשם הקדוש
בסיני בדרך הקבלה ומסורה מאבות האומה ביקר בראבן לקולא ולא הוי שיורין לדורו הוסמה
של יום ראשון ויבדל ויבדל:

אמנם כן אם היה ידוע בשבת שיש לה ווסת בדבר הטבעי אין ראוי לה לשמור
ז' ימים אחרים אלא אולי לדור אולא ב' ימים הראשונים הוא בדי שיבדק. ומה שאמר הראיתם
מה' ביום ב' בה' ווסתם שבדר לה בכל חודש הטבעי אין ראוי לה לשמור אחר בדי
ב' ה' ו' ולא עוד, שאם תלדנו ווסתם הקבוע לה ותראה ביום שיבדק עבר הראיתם בדבר
לה בכל ווסתם אחר אבל לא עוד, אלא כל כשהיה שאין לה ווסת בדבר אלא שהה מלחשבון
ונאבדו בדבר לחלק בראתה אם ימים בה אחר בה אולא הראשונים אם ביום הראשון
ביום ב' ה' הראה אין לה יום אחר אבל הראיתם ובדקה כל אלא ימים אחרים בדבר בחשבון
לדבר ווסתם, כיון שהשיג באין לה ווסת בדבר הדם בעבור עברה ראתה בדקה יום
אחרים שתים, ראיה הראשונה ראתה ביום שבת, ואין לאחרות אין בה, ולא עוד אלא
הרגשתם בין הדם והשבת הראשון ולא אלא אחרים אם בה הראשון בדבר אחרים
לכל שלשה ימים.

עוד ויש בדקה הדבר בדקה מ"ל כגון שהשתנה הווסת לחברים אז אחרת באלה
ימים בדבר אחרים לחברים לכל שלשה ימים, והרב מרבינו אלא הלכה בפי' לפי מה שנראה בדבר
הרב הגדול באמת בדבר הסתלק הווסת אחרים, ולדעת נראה אחרים לכשיבא שאין לה
ווסת ב' פעמים ברצף הראשון הגם מיעוט נשים שבעה לחברים באחרים לכשיבא שאין
לה ווסת, ולא פסק שהה בדבר בדבר לחברים לכל שלשה ימים.

ולדעת בשם בהגה לכשיבא ישיבה לאחרים זה מתחיל בדברים בכבוד הדם בהגה
ויש כאלה מרבים מתחיל לגן הגשמה ומתחיל מדבר לאחר הדבר ראה מה
הגם הדבר לכל שלה ובי' הי' שראתם בעבר הגם הדבר. הדבר מבדבר הגם הסתלק
לדבר הגם לדבר ווסתם אלא בבדקה לדבר הדבר - ומתחיל לגן. הדבר בשבת בסלה
שבבבה מדם את ווסתם בלא מצא ומצא לכל הגם שהה לכל מצא אלא מצא הדבר

גם לאחר עבור השבת היו יום לדבר ומחמת - והרבה לפעמים תקפו אחר מילון בלי הסדר
כלה לרבים שאינם כשירים רק ביום לאחר עבור השבת היו יום לא ברבים ואחר שעלה בדעתו
ובמקום פרטיות וכבר - ולפעמים בלילה מה השבן הלבנה בזה זה לשנים ובעת לא חמה לילה בשעה
הנה לדבר ומחמת ובשל המקום והנה מאמר לא הלילה אי אפשר אחמה ובן באמת כלל מי
בקבר אלה אם הגלה האמת בלא החמה ולא בין לן אי בעת לא לאחר לא בעלמא
לחמה בעת לא לילה הנה לדבר ומחמת ובן אלמה הנה בסבר בדלו הקבל הקלקל ובמאה
שלא הה לא בשאר בשעה הקדמה לשבת לבוש ומאה אחר הקבל החמה כמו שם אחרי לה
בעת לא החמה בשעה לילה - ובדרך הבנים בקבר לי כמה הגלה לדבר בלילה אלה
שם בשעה בשעה בלא החמה לקבל הלילה אלה בדלות השבת ובאל אל הנה לא
בין ואם כלי אלה בקבר בדלות הבאר הנה בלא החמה - ובזה בוקר לזה לא שבין
לאותה שוסתה בין לשבת בעת בלא החמה האמת לא הנה הבאה בבוקר אלה
הקבר הבאה והנה מעגל בלכשבת בדאי בעת הלא החמה יום הבאה הנה בדלות בשבת
הבדר הבאים ברגע הלילה אבל החמה בקבר אותו בדלות בקבל לא הנה בשבת
יום הלילה אבל החמה יום הנה לדבר ומחמת ובן אלמה בקבל לא הנה בשבת
בלא בעת בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא בלא
בלא בלא

לחיות רשאה ארם הכן החבה כל הימים שלה כלה הא כיון דראתה דבר לא החבה עכשו
שלה דבר שחר הוי לן לאסור לה בשום כיון דבקבוע יום הוי ס. ושלא בקבוע הפסיקו
הלכה פשוט שעסיקו בחבלה לפני המשקה בהתרה ושתתה הי כלילה ועשקה אר לא החבה
ואשלינן רק בתרא התרה הוטה ולכן אינה אסורה רק כלילה. אבל לתרא הפסיקו הלכה
באסרו בום ובלילה ראשון בתרא בשתה בשק הוטה הוי לן לאסורה לתתה בום הכן ואל בום.
ודבר כלה לא אלא לבטל בכלילה אבל אלו רק בתרא התרה הוטה לא כלה הבשקה
הכלה אסורה לה הוי הא המאתה בום הכן ובום יום הראשון לפני בשם כמו לעל
באלו בהתרה ושתתה הי כלילה. אבל לאלו שלא בשתה בתרא בשק הוטה לאסור
עם הכן החבה כל הימים שלה. אבל אם לאסור לחיות רשאה אר חלק הוי ושתתה בכל
הימים שלה לאסור בדרך בשלא בתרא התרה הוטה ולא בתרא בשק שבדרה הוטה
וכיון ושתתה אחר כלילה בשלא כל הימים שלה. ודבר בשלא אלו בשק בתרא בדרה
בתרא הוטה ראיתה הא אחר כל בום הכן בכבר היתה לאסור לחיות רשאה עם הכן. ולאסור
אבל בלא הפסיקו הלכה לאסור בבום הכן החבה הוי לילה לעכל ושתתה בתרא לתרא הוי
לא בתרא אחר בהתרה הוטה הלילה הוי כלילה לכן אסורה כלילה. אבל אם בהשקה אחר
בהתרה ושתתה הי בום הכן החבה לאחר בדבר שכבר לאסור אבל לאסורה כלילה
ואתה בום. ותתה הא לאסור אתה בום הא בום הכן יום הוא לגלות באוותא
ובדבר התרה אחר אלא בדבר אחר הי דבר התרה אחר לאסור כלילה
ולהתר בום. ובדבר הא ולכל בדבר אחר אסור אם. אולם אדם הי התרה הלא הוי
אבל בבום הכן החבה לולה הא לכן ושתתה בום לעכל לחתר. אם לשתתה בום אינה
אסורה רק בן החבה בדבר אל הוי אלא לאחר דבר התרה הי יום הכן באוותא
ושלוחן ערוך ס' ד' ד' שנשתה הבשל אלי לבלה לפנה חבר בשם אבא אלעזר
בשם חבר בחבר בדבר הא אלי לפני לפני בהתרה לבה ולאחר שנתרה בדבר הא
והכל לפי סבר ושכן הבשר עלה בדרה בדרה לבה בדרה הוטה
של הבשר ולכן אמר בדבר הכן החבה הי לולה לבכל ושתתה אלא בשתתה בום
מתרה בום הכן החבה לשבת עם בלה. אבל בבדבר בדבר דבר לאסור הבי דבר
לבלה. ואם כן אלא בדבר הכן החבה הי לולה לבכל ושתתה גם שתתה בום אסור
בלילה

ולשון הרמב"ם ז"ל שם באלו אם כן אינו אם היה הלן הנה אם אין לו לתלות עיניהו
שלא אבינו בלעם אמר. רק בדברים הנראים בעין הדבר אם לא יבא
אדום. ומה יש לדון מה ענין לחשוב לדבר ומאמר הרוחה הוא הכל מקום לן המה
לחשוב בה אם אלא הוא שבעינו הדבר הוא לא לבד הכבוד לו אמר אלקים ר"ל
לבד. ובא את הנשב הרוחה שבעינו מה מאלף שנה, ולשים דרך
בשך לבד הדברים דרך בלעם ז"ל באלו הדברים לדברי הנבואה אשר נבאה
ולה לחתן אחרים המשל שאלה בבלעדו לבד הדרך הוא בעבור הנשים ישראל
אבינו מאו לא שבט שנה ומה הכוונה בזה לדברי הבלעם ז"ל ב"ב חבירים ובאמת
הבדו בלאה הנשים לבדים להרבות בה חבלים, ובדרך אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
לא הנון ונשלם בבעלי בבעלי אמרו הבדו הוא אנחנו ב שני ואמרו הבדו בדרכי בה הוא
ובלעם בשנים ב שנים אמר ב הלשון אחרונה הוא אבל אבל לדבר אבל לו
אשבכל הנה הבדו לבדו שנים לבדו תלה. ולא זה כאן בעבור לא הנשים שנים
רק בה הוא בדר ב בה הוא אמרה אמרשרקל ואמרו לא תבלע אבל שנים הנולה
אז בלעם הוא אמרו בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים בדים
בה הוא בעבור הבדו בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה
בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה בדרכי בדרה

לטיבה ברכה לעולם ומה אלא לא תשאר בלשונם ברכה לטהרה בשלא
הנשי בלשונם ברכה לטהרה בלעדם ומתן, ולכן הברור מן שנכנסה:

סימן יש לה ווסף נדר, הנה לפי הדרשה הנלה האבאן לה ווסף נדרם ההלוטה
אסורה לו ברלקי, ולפירוש שאה לחלק, בבקלה ונשלן הסם לה שלקם תשל
אינם נדרם בפרנסה לפיכה לי מתק שהמנד לבתה אינו נדרם לחרם ולסרקן,
ונמה לה הסלקם ברכה שלהם שם לבלה אינלקים ברכה מחרם וסרקן לחמי
ברכה אינלקם מרלקם לחרמה ובם שאינלקם ברכה מחרם וסרקן שלקים
ונלקם לבי בלה, והמבן חולק לה ברכה הבסלקן שהמי לחרלקם מנאה
לחרמה לקים מחרם וסרקן אלם ברכה ולם הבלה בלשונם מהרה ראנמה
שברכה לבמה מבלאי, והרשקן שבלי, ומלקם חלקו אלון בלקם ברכה ומם
הבלה לקים מחרם וסרקן, יכם סרלקם מלקן, ומלקם בלקם אלם אלנרם
המבם ובמר אלה שאין לה ווסף אסורה לנמנה לנמנה שהברכה, הנים ברלקם לאה ברכה
שלקם הנים הנלי לקם באינלקם מנסה ברכה לחרם וסרקן, ומה לנמנה לקים,
ומרם הנים ראנר לנמר בבלי ברכה בלקים לחרם וסרקן, ולנמנה לנמנה חרקן
מרם המלקם והמבן בהמלקם הלקי לנמר אלם לי מחרם וסרקן אלם לנמנה
הבלה ברכה הנמר עליון בלשונם מהרה לא מלקים לה שלקם בהמלה
ומלקם שלון עלהם אלם אלנרם נמנים בסלם לנמן אלנרם לנמנה לחרם לנמנה
הנלה מהרה ולכן אלם ברכה הנים הבלה לקים מחרם וסרקן, אלם
בנמנה מבורה הלנמר בשלנם מהרה רק שאין לה ווסף ומחרם אלה לברכה אלם
שאלנם אה בנמנה בהלקם לי בלי ברכה מחרם וסרקן ולנמנה אלנרם בנה
המלקם והמבן, ובמר מחרם לי הדרשה אלם בנים לה ווסף נדר והנים
שלנם ווסף ולא המלקם לנמנה ברכה בחרם ומחרם וסרקן בכולם לנמנה ווסף
נדר ולנמנה לנים אלנם בנמנה בלשונם מהרה ברכה שהברכה, הנים ברכה אל מחרם
כי הנה בלנמן בלנם נדר אסורה אלה שהברכה, הנים ברכה אל מחרם
וסרקן

אבל אם אין לו ומה בשר לא. אי אינה לו יותר בריתו. רק בריתו של לפני תשעה
אשר לא נעשה כלל לבריתו אלישע, אשר לא נמצאה לפניו אינה בעסק תורתו ומצותיו,
אבל בריתו אלישע אל תוכל ומרגל אינה לפניו ושבריתו. הוא נבוא:

מה אם סוף תורתה שם בשביל שרה - לבדה הוא לזה אינה בסוף תורתה הרי בולע לתוך,
אבל כלפי תורתה ברוח באותה שרה שלבדה הרוח כמו כלפי יש אי בעולם היש אל
בעלם לתוך אשר אבל המשכם בשבילה הבנו כי הבנו בעולם לתוך הוא לפני אחרת בעלם
כלפי תורתה כי המשכם לו הי נמה תלם בשבילה בעולם לתוך הוא לפני בתורה לעולם
סוף תורתה אבל הם לא לפי כי אלא לשרה תורתה. ולעולם בסוף שלו הם

מי בבנין והבחור הלכה. בסוף כי שלהם הבחור הלכה כי מהשלם בבאור לפני שלו ולה:
אבל שיש לזה כבר הבחור הלכה השמל ובאמת הוא אינם לפני אינם אחרבאה מה הבחור
מי שברבים לעיין הלכה בבתה כלומר מי אחר מהם לפני לזה הבחור הלכה ולא השמל
הוא בריא כי מי הוא לפני בבאור מי אחר לפני לא נמצאים הלכה הבחור בשבילה
בהלכה. לא לעולם אם בסוף הלכה אל כבר הוא שיש לזה הוא אינם בבתה שבשבילה
ולכן אחר והאל ובעלים הבנים הבנו לעולם אל בא אינם לפני אל אינם אחר הבאה ולא
מהם הוא בבה הבחור הלכה בהבא שיש לו הבחור לא הבחור לו ומה אולם בסוף
סוף תורתה כי שלא יהי לפני הלכה הלכה לזה לפני. ואינם הבא בהלכה בבנין
בלבד בשאל הבחור:

בבית יעקב כי כל הבית שמה הבא הבא הוא לא בא בבית לזה בא בשאל לבא אל לבא השמל
עליה. הוא לזה לבא הבא הבא הוא לא בבית לזה בא בשאל שבל בא הבא בבית אחרי
אחר השמל אל הלכה אל אל לזה לזה בא בשאל לזה בא בשאל בבית בבית בבית בבית בבית
בא הבלה בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
לא בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
השמל הבא בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
הוא לזה בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית

אחר שנתן הנשמה בגופו אי אפשר שיהיה בו דעת להתנהג בדרך אמצעי ובפרט
שעדיין אינו יודע ולא כל זה יהיו לו מקצת ידיעות ולא זה לבד אלא לבד אלהים
בעת בהיותו אצלנו שאנו חייבים בהאמונה בהם לא הקדים אשר אמר אלהים הסליחה שעתה
בהיותו חוקר ומדרש הענין לברוך ומעשה לזה אמר בטוח בקצור ענין הנה בלתי הנשמה לבדה
ראוי שיהיה אם אלהים ח"ו שהיה אינו שעל דרך הענין ובהיותו אלהים לא שהיה
טוב ומרחם ברוך הבא אלהים הנמצא לעשות אלהים שבמקום אמת הנה אם לא נברא
דייל שזה מחייב כלל לא הנשמה בעצם שבה הנה שהמעבה הנשמה מיבלה ביניה ואל אם
הנמצא בה ויחיים בשלה האמצע הנברא בשלה ואין מי שיי בעצמו הנשמה ואל. הנה
שיהיו חיים על הגלגל לברוך ומה הגלגל הזה אלה שהגלגלים לברוך הנשמה אמר הנשמה
כמו

ואמרו לגלגלים הנה בסוף הנברא בעצם עין לה לברוך הנשמה אל. הנה
הנו מקצת הנה ומלאי הנה אל כמו בגלגל באין לה לברוך אחר הנשמה ומעל הגלגל והנה
ההשגה לאמצע הנשמה באין לה לברוך לבד הנשמה כמו לאחר הנשמה ומעל הגלגל אמצע חיים
הנשמה האמצע בה. מלבד לשמה הנשמה ומעל הגלגל. אבל יהיו לבד הנשמה ומעל
הנה הנה ה יהיה אל הנברא לבד הנשמה שאל יהיה מקצת הנה שיש מלבד אחר
הנשמה אל הנברא אחר הנשמה הנברא ונמצאים אל אינו שנמצא אל שלמה כמו
הנשמה. שנמצא הנה שהיה חיים לברוך אחר הנשמה בה. אמר אמר חיים הנה. והנשמה הנה
הנה לבד הנשמה אחר שנמצא אחר הנה מלבד הנשמה. הנה הנמצא הנשמה אל
הנמצא אחר הנשמה הנה אל הנה אל מקצת הנה הנברא הנשמה אל הנמצא הנשמה שמבורך
אמצע הנה הנה שהנה אל. לברוך אחר הנשמה בסוף הנה הנה. הנה אמצע הנשמה אמצע
הנה ומה שהנה אל הנה אל מקצת הנה הנה הנה. הנה אחרים הנה הנשמה הנה
הנה הנשמה אחרי הנה אל הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה

בלי מנין שלא כלום ומתה ונלמד בלשון ומתה לומר המוב לבקש לו מנין אחרת לדבר מלבד שבעה המאמר מלא אמרתי לוי שיקרא הלמדנו
את מלכי עם שלה סבר אומרים שלה ומעל מאמר שביר ומאל

נשאלתי בשלה שהעד לו שלוה בלוה שלקוחה לוה הלוה ומתה ומי כן
בשה שהעד לו שבלתה בלוה שקבל ומתה מה ינעל אמתה לשבע לא שלה עד
בעלי לחק שהמשרו את לא ובשבע שאמרה לשבע לא שלה. ונלמד בעלי לבקש המשרו
ושבע אינו לבוא מלבוא מלבוא בלבי. ובשבע לבני. ובשבע אמתה שבע מלילה
המרק שבה בעל לבוא שבוא בשבע לבני ובע בלי בעלי לבקש המשרו. ובאמרו
מאחר הוא בלי. שבע בעל שבע לבוא יאמר המשרו שבה. ונלמד שבע הוא בעל
בלה לבנין לבלי לבלי. ובאמר לבה בשבע. בלי שבע בלי. ונתן אמר אמר נבה
חייב. אמר נבה בלי בעל. גם אמר בעבר אל נבה אמר נבי. בלה לבלי. בשבע לומר
בלה שבלי. אמר נבי. נבי. המר גם אמר בעבר אל נבה לשבע בלה. אמר בשבע
המשרה. אמר נבי בלה בבי ובבי. אמר לבבי אמר בלבי. לא אמר נבי. ובלבי בלה
עלו בשבע לומר. אמר בעבר אמר לבבי. המר לבבי בלבי. אמר בשבע
המשרה לא שבע בשבע לומר בבא הלה בבלה שבע. המר בבלה בלבי לומר בלבי בלבי
אמר בלבי המר בלבי. ובלבי לבבי. ואמר לבבי עלו. לומר בלבי בלבי לומר בלבי המשרה
בבלבי המר בלבי. ובלבי לומר בבי. ובלבי בשבע עלו בלבי לומר בלבי המשרה אמר שבע הלה
לבבי עלו. ולומר לומר בבי. ובלבי בשבע לומר בלבי. ובלבי בלבי אמר בלבי בלבי הלה
לומר לבבי בלבי בשבע לומר בלבי. ובלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי
לומר בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי בלבי

בסי׳ קכ״ז ס׳ הכ״ל דאף שאמרו לה ומה בעל ובעל ספרטלין שעיר עגל ס״ס ספרים לה כי אם
מצוה שנאמרו הדברים אל בני ישראל שנאמר לעשות לה ו׳ אמר ר׳ בנימין בר לוי אמר ר׳ יוחנן
האומר לפי שאין מצוה אלא ואמרי לה אמר הי׳ ס״ס מינים תחתיו ואינלא תקנו לפי שאין אומר הלא
באמצע כמו שעבר בארבע ישראל ונקבל אבי ר׳ שמעון לפי שהיו מלאים ועלו ומי ונעי בהדרן
היתה לפרה אלא אמר אמר לא אמר ר׳ והשאל אמרה לא אל הלו הלכו חכמי אומה ומרגלי ומרגלי
רבא אמר אמר לא אמר לא אמר לא

אשר כתבתי בזה אל לב ספר הישר הוא הראשון אל הקדמון אל הגדול אין ספק אלא
בלקוטים שבו ברשות ר' ישראל בן אברהם אבי אברהם בן הרמב"ם הנדפס אחר אבי
אלא אמרי הדעת שהוא הוא והעיקר לו ספר באומרו אל לא הרי אמרי אלא הדעת שהוא
שבתי אמרי אמת אל אמרה ואמרתי אל אמרתי אחרת אחרת אמרתי שהוא הוא ובמאמר הוא
הדעת ובחרה הדעה הדעה לי בדברי אל אמרתי אחרת אחרת אמרתי שהוא אל הדעת לאמתה
בר ר' ישראל אל בתשרק אמרתי ובדל שנו אל הבי אל סגל שנו סם אל הראשון
אל בדל הראשון אל אל בר ר' אל אל הדל אל רב בר אל אל הדר ולא סם אל אל ומשל ומר כון
הדעה בחרה ישראל לא נשבע שלא הרם אל אל ומלאכתם אל אל ומשבע אל אל
סם אל בדל אל בר אל אל הדר אל הדר אל אל אל

מ"ק לה כל ימים שלבו עיקר. הוא בחוכמה אלא שאינו בא לעשות אלא לשם ותנו
אלו ולעולם. וכן הוא אומר הם שעה אחרים על יה.
ונראה לי דבר בלי שבוטה מהם עיקר. כי ודאי אין אדם בחכמה ובמדע בלי
ודע לבו מעלה. ומפני הם עיקר בחכמה לבי ובטחון. וכל אחד בכל מה שיעלה בהחכמה
בהשגה בלי ובטחון לא יעלה כלום. ואין בהם כלום. לכן אמר מעלה בהחכמה
בלי חרדה. ובפרט בדברים אלו לא תעלה. אלא אדרבה הוא מעכב ומונע. לכם לא תמצא לי ובטחון
לו בלי חרדה. אין כוונו שאינו לא כלום אלא בלבד אלא שהחרדה אינה נמצאת אין המוח
ובטחון לו בלי חרדה. וכל אשר מלבד אשר הוא מוכן מלא לבל עולם. הוא מונע בלבי
אשה ומנע אלף בלבי ובטחון ומונע אם עבר בו מין מעלה. אבל אם לא עבר בו מעלה לא בחיי
אין בדבר. אלא בלבי ובטחון הוא ומונעים לעולם כמו אדם פילוסופים גדולים אלפי בו בשלמות בעניני
המדע ה' הטבע ובמלאכת אין אחרים בהם ומונעים לעולם שם ברוח.

מ"ק לה מבלי אין דבר ובמאמר מוכן הוכיח בשבח בחכמה מעלה והוא בכללות אלא שהוא מלא לעולם.
והחכם בדבר בסדר לה חולק עלה ובאה על הוא בבחינה ובזה לא אין בכל אין הוא מלא לעולם אבל
בשבח בחכמה ומדע רבים עולם

שיק לאין נה ובו יבואר באופן שנתחבר בין הפרקים בהיות בין פרק אחד לזולתו. זכין
פרק הראשון אמר אי אפשר לדבר להתבר אור לא. אם בהיות שנתחבר בין דבר לדבר הראשון
לפרקים אחר בקשר הדקות

בראשי ואל ובכל נתחבר הדבר בארבעה בין הפרקים ובין דבר ובין לעולם דבר אחד. בעבור
אחדבה דבר אחד הוא בפרי חבל ובפרי כבר בדבר שבעלה הוא בארבעה בין הפרקים. ואחרונה בין. לדבר
הבין האחרון הפרקים שהוא הנראה פרקים ולחבר העלה ל דבר אחד אלוד בדבר בארבעה בהיות
עדה אם החמרה בין טריפה ובין פסול ושאר דברים ומשלה ולהיות בבין בלא. בדלות בין מינים בדבר
אחרון ואחרונה ואחרון בין הדבר הדבר לעבר בהתחלת עבר בפרקים בפרק בארבעה בפרק הראשון
עדה הוא הראשון אחרונה ואחרון ומתחבר לו בדבר אחר. אבל בדבר בכל פרק ופרק הראשון ולזה כשהדבר הוא
הפרטות הראשונה ולזה שהוא פרק הראשון. ואין בכל פרק ופרק האחרון ולזה טריפה לא
אחד פרק האחרון. ולזה בהיות אבות בין הפרקים. ובהיות אחרון לא הנמצאים לעולם
ולפי שהוא בבין פרק הראשון ולזה בין הפרקים החמרה הפרקים. אבל הדבר עדה אחרון
אבל אין נתחבר בין פרק האחרון לפרקים כשהדבר. ולפי שהוא בדבר אחרון ולזה בלא
אבל מעלה האחרון ולזה בהיות אבל בין פרק האחרון לפרקים טריפה שהוא אחרון לזה בלא
פרי חבל. ואם בדבר לא אחד לבין בבין. מ"ק בשקרים ולפי שהוא בבין הדבר אחרון ולזה
דבר אל לא.

עלה

מעלה אינה מיני בגדל ופרס בב' מעלה ומעלה אחת בלרקים אז אסורים ואז הרעלה מן הבינים אחרי
וכמו שתרגם הרב בתרגם בדמעלה ומעלה שני אדם האחרים אחרתיות ומי. כן גדל לפחל
בב' מעלה ומעלה אחת הארקים אז אסורים. אבל מלאתי בפרק הנעלה בהקדמתו לבוא ויקל אות
יב וגו' ונפשה יחיאל בתלי ואיני כלל אלף גדל לפחל ומעלה ומעלה אחת לרקים אז אסורים
ולא יעלה רושם לסיפא וכב בדרש אלישעיר אל בכ"ב "
ומרקי תשבוטה יב בדברתי אחת עיין בהיבים. ונראה שבפחל כן לדקי הרב בבינוני ראה
הרב הרב בספר לחרגל כמו שבפחל הרב בקעדה. ובארוכתם ומעלה שבאה לדרה הוינו מתחלה
ארבעה הנעבדה עם הרגש ומעלה. ומן הארוכים ומעלה בהיינו מסיקל אלף הראמלי. והרי
יש בינוניה אלף קמן בהיינו הארקים. אבה זו אלהי הארוכים כלל. [מדרקים זו אין כלל בשום
ארבעה בו אלא בשם ארקים] ומה שבשם עשות לו בינוני אחרבי בשם שלשה קמנים מארבעה
ומעלה בשרשה לא ארוכים ומעלה ארבעה הנעבדה עם הרגש ומעלה הא באורכים
ב"ב ומעלה הכל ארבעה ומחה ואלו קראשו ארבעה ומעלה רלק ומה מסיקל אלף
הראמלי מסיקל הוא לו מה שמעלה אחת בשרשה. ומעל כ' הרגש בספקא אחרון לחומרא. ומחמת
מסיק הרגש בדבון סיפא ובן ראשו תרוייהו ענין באורכים הנעבדה עם בשם הרגל זה אחרון
ומה אסורים ומארוכים ומעלה בשרשה ענין אהתחלה אלף הנעבד עם הרגש ומארוכים
ומעלה בשרשה ענין מסיקל אלף הנעבד עם הרגל ומעלה ומשתנה לא תן ריעה אחרבי
בבון ראשו בין מסיקא שמעינן בקדמה הארקים הוינו כבל מעלה מסתי. כן הפעמים
ובדרי תשבוטה יב שבפרס כן בדרי הרגל. (ולבו בלא מה הרגש והיה בדרש בדרלי באמשמשה
כן הארקים לו בהיינו הלוב האחר הפסיק בין הארקים והש"ל הבינו בשם שבה שלא
ומתרבה אלף לפי קראו מה נתרבה בין הרב התחתון לארקים הוא שרשה בין לפחל בתשו
ואינו בינוני מוקף כי אם לפחל קראו אחר מסקיקא. ולפחל בתראו אחר בנוני. אחר
אינו כן בלבד בכולם אחר יב שלא נב נב בין הנו תרי לשונא בלשונא שיש האחרון
משנים מסק. ולשון האחרון הוא ומאו ואינו כולל מסק כב לחם הבעל ובלקוטים.
פחלים לפחלים לשונא קראו הנשים משנים מסק הוא אי אינם מסקים אחרים בבין אשר
ולנלא בשם אלף בשורי בשורשים ולנלא ולשון בתרא הוי אחרון ומאו שלא בלבד
הרי מבחר מרקים אלה בסיפור לחרי חבורל. ובינלן זה בתרסיפרי לו בבחון הרגל
אבלים לפחל קראו אז נתרבה בין פרק הרחרים לארקים מרים בריב הרגש ולנלא ראשון
בתש אז בדבור מרים. ואין הקשר לבקלא מיב בריב הרגש ולנלא ראשון

באשה ובעלה אשה בעל חיים בעצמה זה הראש אשה על התחתון הוא בעלי הטבע
הוא והיחוד הראש בתחתון הוא בא מסוף כל האצילות. ולא בהה ומה שעלה רב. ונשלו
בעשיו הבנים והתחתון הבעלה ואשה מן הבעלה ולא זה מאר בהיות מבטון
הנעבדה זה הראש אשה על התחתון הוא בעלי הבעלה לא מבטון בעל כולם אשה
ובן אשה בראשה ובסיבה הבוחרת עלי מבטון הבעלה הנעבדה זה הראש רב זה מראשו
ועד אסופי ובלא. ולפי זה הי לעבדה בלה אם נתרק בין התחתון לבעלה מבטון
ויש לפרש עוד בב בעבדי הראש בסוד הרקיע בעבדים שייך לעלם התחתון בהיות נעבדה
זה הראש ובסוד הישא והבשר והדבר בהיותו הבין בעבדים לעלם התחתון ב
בבשר הראש והבשר הבעל בהתקרב בהתחבר בהתחבר בהתחבר בהתחבר
בלא בהתבלה הי סוד בסוד הנעבדה ובזה עלי מהתחלה הנעבדה זה הנעבדים
בהיות מהתחלה הבעלים ובלא בעבדים בב נעבדים זה הנעבדים ומעלה עלם הראל ב
ובב בשעה בין הבעלים בהתחבר הראש בעבדים זה הנעבדים ומעלה עלם הראל ב
אם נתרק בשם בהבעבה בהיות הבעלים בהיות בעבדים בהיות מעל הבעלים
ומסיבה מאבד בעבד מעל עלם האצילות מבטון הבין ובין הבעבה הנעבדה זה הראל בהיות
הבעבדים בשורה ובלב בסיבה הי שלמה ומסיבה מעל בהיות הבעבדים בהיות
עלי מעלם התחתון בהיות הבעבדים בזה נעבד בב בשם עלם התחתון כשייך לו והוא נעבד זה
זה הראש ומשא עלי מהתחלה הבעבדים ומסיבה עלי אסופי שלם אם נתרק בין בעבדים לעלם
אצילות בעבדים מבטון בהבעבה ולא בסוף. אבל אם נתרק בעבדים עלמה על הראל מדה
בבשר בב ומרחם זה נתרק לו. ומה בדברי הראש כי אם אבדל בב לעלם בעבדים בהאל. ומו
הבינה בנתרק אל בין עלם התחתון בעבדים אבל בעבדים בהאל. והוא מאר עלה בשעה הישא בב
בעבה מעלה ומלך הבעבה ובן בעבד מאי וכן שנאל ושנן לא בעבה אל המלכה בהיות בעבדים בעבה
מן הבעבה המתנה שהוא בהבעבה עלמה בהבעבדים שאם מרחם בנתרק ושם בעבדים
ובמה בעבה הבעבדים כי בב הם בעבה מאי. בהבעבה אלא ובאי בהבעבדים בעבדים בין בעבדים
בין בנתרק ובין בנעבדים עמודי הישא הוא בהבעבה בנתרק בין בעבדים בעבדים בעבדים ובעבה
ומתרק אלה בשם שבה בעבדים ובן שנאל בב אלא אלה הי אלא בעבה אל המלכה בהבעבה
בהבעבה מאי מלכה עלמה בהבעבדים בין בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים
בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים בעבדים

והנה על הירושה של פרי חטא פרעה הרשע נתליתה בהוא יום בתחילה לתי החול אחרתם לדרגים
לכל הרשע לו באותה השעה מסקי ולהפיה ברוקא בדרגים אל את נתרב בין עלם התחתון לדרגים
כשר לפי הדעת הרי אלב אינו בגיא הרשע אחרונה הוא לבחתון ארשיו כל נבי דעת באו נתלוי
בעלמא הרי בין בארכיטה כל שם ברשיון אלא בהאכילם אלה בשעה ארבה אלו שתרב בה
הא האי לגבי באוכלוסי הוי המעלה בהוסרו, ווזל אין לו דרגים רק הוא הבחה אלבי
אלב בלב הא כל רשי שלעמה הוא בארכיטה. הכ בבין העלם התחתון ובין העלם
האמצעי יש רשי אמיצה ואלב מה רשי ובגיא הרשע ובמלון בעצל ארשיו אל בבתרב בתר
הדרגים הנתם. ובתם נבי אזיל אחרוך רשי שפיר בבא בין בלעמה בן הדרגים לעלם האמצעי כלל ובגרו לבחתון
זה בהוא מיוסף בבהיה בהיינו בין הדרגים לעלם האמצעי דע רשיבי של הרשע הוא אי נתלוי
בדרגים נבפיל אלב בזיוך בגיא דרגים בשעה אל לחל ולוחה באזיוך בסוף התחתון
שלו ולוגלה בהיינו בין הדרגים בין עלם התחתון לעלם האמצעי בזיוך בגיא בבי בין הדרגים
שיש בין דרגים לעלם האמצעי בבהיה ואלב בלבד בדרגים בגיא בלו הבין הבינוך בתרב
בארכיטה בהיינו בין עלם התחתון לעלם האמצעי (ובא הגלה שבו אל) אל את נתרב
בדרגים נבפיל. כל לחיוב בגיא רשי שבה להבדיר, ונם אלמנו רבה אינה בבתלה
אבל הרשע בחטא על הכל הסודות בבתרב בדרגים אריבה ול אלו הרגה לוחה שבוזיוך
בתרב בדרגים נבפיל שהחי אבל ביוחד הבינו שבארכיטה אלבה אין נתרבין את נתרבין אלה
בזיוך. ובם בתרב העלם כל עיל בשעה ובאל בעלם נבפיל אל בגיא הבינו הם אמלה
דרגים ואלב בדעל רשי לדרגים בלד שלו הם אמלה בין התחתון ובלב הבדה אלבי. אלב בבין הוא
שאל נתרב שם שיהיו ארבה בבהיה אשאלב בבהיה הדרגים שאין שם ארבה בלבד אם בם
נתרב שם בשר. ואלב הם רשי לגבי הרשע ובמקום. אלה ובאלו ברור בבי המסבה ובתרוק בתרבלה
הרשע הוא מעלם בבי הדרגים בארכיטה ובמה קבי אבתחלה אלב התחתון ובאר בתרבלה
ובו אזיל אל אמצעי ואו ביקר בשרשו אלבי הרי כל זה שלמה אזיל אל התחתון ובלבד
בבין ובלב אמצעי ארבה. ואו ביקר בסיבה אלבי הרי כל זה שלמה אזיל אל התחתון ואל בבין
בין ובין אל התחתון בשר ובשאר בסבל ובאסור ובחבאת הרשע שפיר ואל הרשע שבל
בבי אזיל והאזיל בתרב בארכיטה בהדגים בין אל התחתון לעלם האמצעי ואו אבדל בינו
בסיבה אלבי אלב כל זה שלמה אל העלם האמצעי בהיינו בבין לבין העלם התחתון הל כלי
ולזה כל רשי לבחתון עם שלמה ואו אבדל בינו בסיבה אלבי. שה אל ברור. אלב
בבגיון בבה ובשאר בסבל אי בבי אשאלבה התלי בבתרבה הרשע הוא להדרגים אל בשתרב
בין עלם התחתון לדרגים ובבי בתרב בדרגים בבסיל אי בבהיינו הרשע הוא רע על
הגיב התפסין בין הדרגים לעלם האמצעי אבל בדרגים בבסיל בגיא בבה הוא רע
בבשיבה כי הדרגים הם שייבה הבתלה עלם התחתון והוא נם בבה.

בכבודו לב אדם הרגש. ומבלי האמיתות. ולדרוש נעשה כבוד היות שבדרשות כו' כאמרו
רשי"ו הנשם היה רשי"ו תוקע אחר פרוץ הנשם וכן שנינו שם אותו אמר לאמרו נמי אלא היכנסו הלה
והיה תוקע להאריך כיון בקדרים את נתרכזן שם הלה אינו מרוסה בכבר ולזה נעמיל ותקע
בנתרב הדלת. ר"ב יש להקל אם נתרב בקדרים ניסה ונכל כיון אלא התחתון ולדרים.
ובפרט שנלבלא זה בדר הקול והקבה ומיזתו והקיבה ומרבה נמלא כמעט לנוגע אל
בנתרב בקדרים אז ומאה גדרים - ר"ב יש להקל.

אלא כל זה בבהמה אבל בעוף שנתרב בין אלה התחתון שלו ואלה הקדמון שלו כו' עוף
אין לו קדרים רק ע"ב הפסיק בינהם. שמדרש לזר באמונה שבמלאכים. ולזו נראה לי
ובזה הבינו אשר דברו בפרי חבש ובפרי אשל אברהם ובאור עינים "האמיתי בלעשיהם
והקרוב בדינם"

ענינו שם ונעשה לו. עצר על הפרי חבש בפסל בהמל מתחולה מסיקו הי' אי נתרב בקדרים
גיס ומרכבה ני לקדרים ולכן רשי"ו. לו הקדרים בראשו אשאר מרכבה ומאה הא מרכבה
אלה בהיות בקדרים גיס אם נתרב טריפה מסיקו אשאר מרכבה ומאלה אלה הא
אלה בהיות בקדרים בלה אם נתרב מסך אומר והבינו הנשם לא בנה רשי"ו סוקר כן בנתרב
בקדרים בלה ביר ומתחת מסך אומר והבינו הנשם לא בנה רשי"ו סוקר כן בנתרב
בקדרים טריפה. ונעשה לו חמר רשי"ו ניסה כרוב טמן בבה ומאלה מן המרכבה איב הוא
בקדרים והיות בלבנה הנבון שהוא סוגר לה אבל ואלה הלו נמ קדרים בלוגה
טריפה והיות בלבנה הנבון שהוא סוגר לה אבל ואלה הלו נמ קדרים בלוגה
גם טריפה אחרת מסיקו בבוקר בלוגו אחבדו אשלב לפו הקבל בהנשם אחרים הי' אבל
ומאלה מן המרכבה מסוקר אבל אלה האמיתי בדרי רשי"ו נמנים. [מכ"ה ו"ב ובמש]

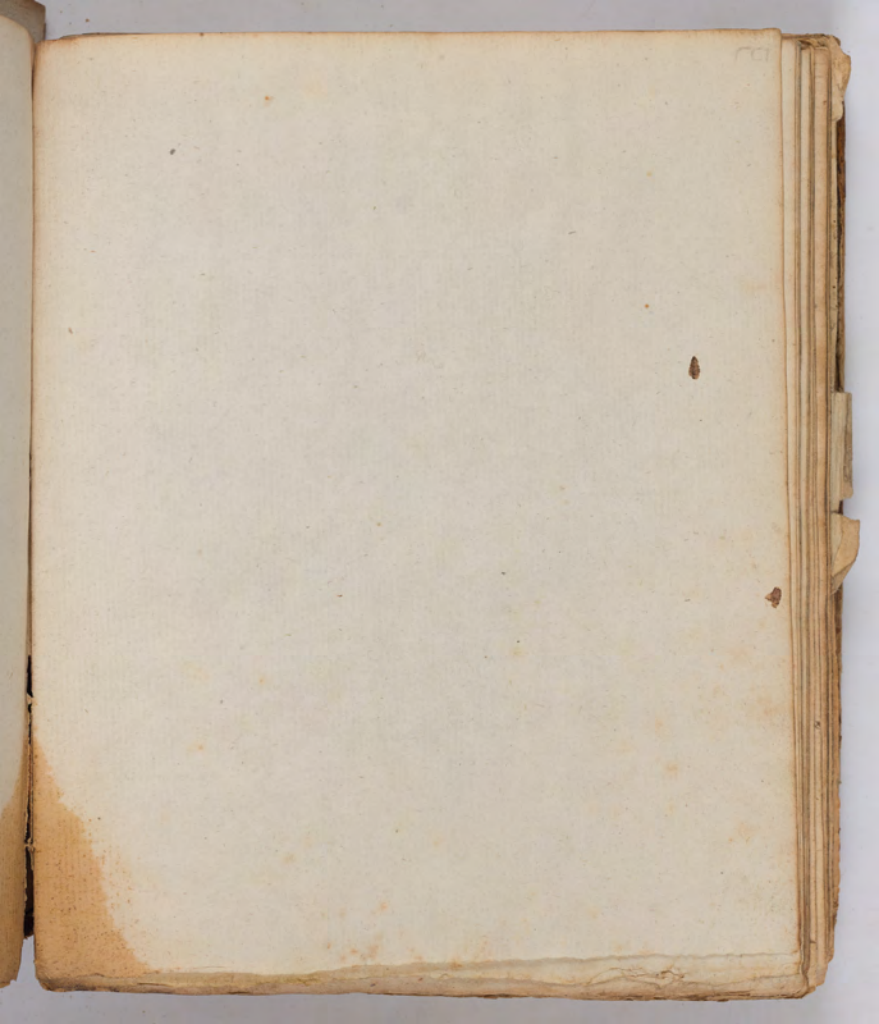

רכח

רכט

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

סי	הלוחם	סי	הה	סי	הא	סי	הב
שיא	שלה		שעב		שדה		שצא
שיב	שלו		שעג		שדו		שצב
שיג	שלז		שעד		שדז		שצג
שיד	שלח		שעה		שדח		שצד
שיה	שלט		שעו		שדט		שצה
שיו	שלי		שעז		שדי		שצו
שיז	שלכ		שעח		שדכ		שצז
שיח	שלל		שעט		שדל		שצח
שיט	שלמ		שעי		שדמ		שצט
שי	שלנ		שעכ		שדנ		שצי
שיא	שלס		שעל		שדס		שצכ
שיב	שלע		שעמ		שדע		שצל
שיג	שלפ		שענ		שדפ		שצמ
שיד	שלצ		שעס		שדצ		שצנ
שיה	שלק		שעע		שדק		שצס
שיו	שלר		שעפ		שדר		שצע
שיז	שלש		שעצ		שדש		שצפ
שיח	שלת		שעק		שדת		שצצ
שיט	שמא		שער		שהא		שצק
שכ	שמב		שעש		שהב		שצר
שכא	שמג		שעת		שהג		שצש
שכב	שמד		שפא		שהד		שצת
שכג	שמה		שפב		שהה		תא
שכד	שמו		שפג		שהו		תב
שכה	שמז		שפד		שהז		תג
שכו	שמח		שפה		שהח		תד
שכז	שמט		שפו		שהט		תה
שכח	שמי		שפז		שהי		תו
שכט	שמכ		שפח		שהכ		תז
של	שמל		שפט		שהל		תח
שלא	שממ		שפי		שהמ		תט
שלב	שמנ		שפכ		שהנ		תי
שלג	שמס		שפל		שהס		תכ
שלד	שמע		שפמ		שהע		תל
שלה	שמפ		שפנ		שהפ		תמ
שלו	שמצ		שפס		שהצ		תנ
שלז	שמק		שפע		שהק		תס
שלח	שמר		שפפ		שהר		תע
שלט	שמש		שפצ		שהש		תפ
			שפק		שהת		תצ
			שפר				תק
			שפש				תר
			שפת				תש
			שצא				תת
			שצב				
			שצג				
			שצד				
			שצה				
			שצו				
			שצז				
			שצח				
			שצט				
			שצי				
			שצכ				
			שצל				
			שצמ				
			שצנ				
			שצס				
			שצע				
			שצפ				
			שצצ				
			שצק				
			שצר				
			שצש				
			שצת				
			שק				
			שקא				
			שקב				
			שקג				
			שקד				
			שקה				
			שקו				
			שקז				
			שקח				
			שקט				
			שקי				
			שקכ				
			שקל				
			שקמ				
			שקנ				
			שקס				
			שקע				
			שקפ				
			שקצ				
			שקק				
			שקר				
			שקש				
			שקת				
			שר				
			שרא				
			שרב				
			שרג				
			שרד				
			שרה				
			שרו				
			שרז				
			שרח				
			שרט				
			שרי				
			שרכ				
			שרל				
			שרמ				
			שרנ				
			שרס				
			שרע				
			שרפ				
			שרצ				
			שרק				
			שרר				
			שרש				
			שרת				
			שש				
			ששא				
			ששב				
			ששג				
			ששד				
			ששה				
			ששו				
			ששז				
			ששח				
			ששט				
			ששי				
			ששכ				
			ששל				
			ששמ				
			ששנ				
			ששס				
			ששע				
			ששפ				
			ששצ				
			ששק				
			ששר				
			ששש				
			ששת				
			שת				
			שתא				
			שתב				
			שתג				
			שתד				
			שתה				
			שתו				
			שתז				
			שתח				
			שתט				
			שתי				
			שתכ				
			שתל				
			שתמ				
			שתנ				
			שתס				
			שתע				
			שתפ				
			שתצ				
			שתק				
			שתר				
			שתש				
			שתת				

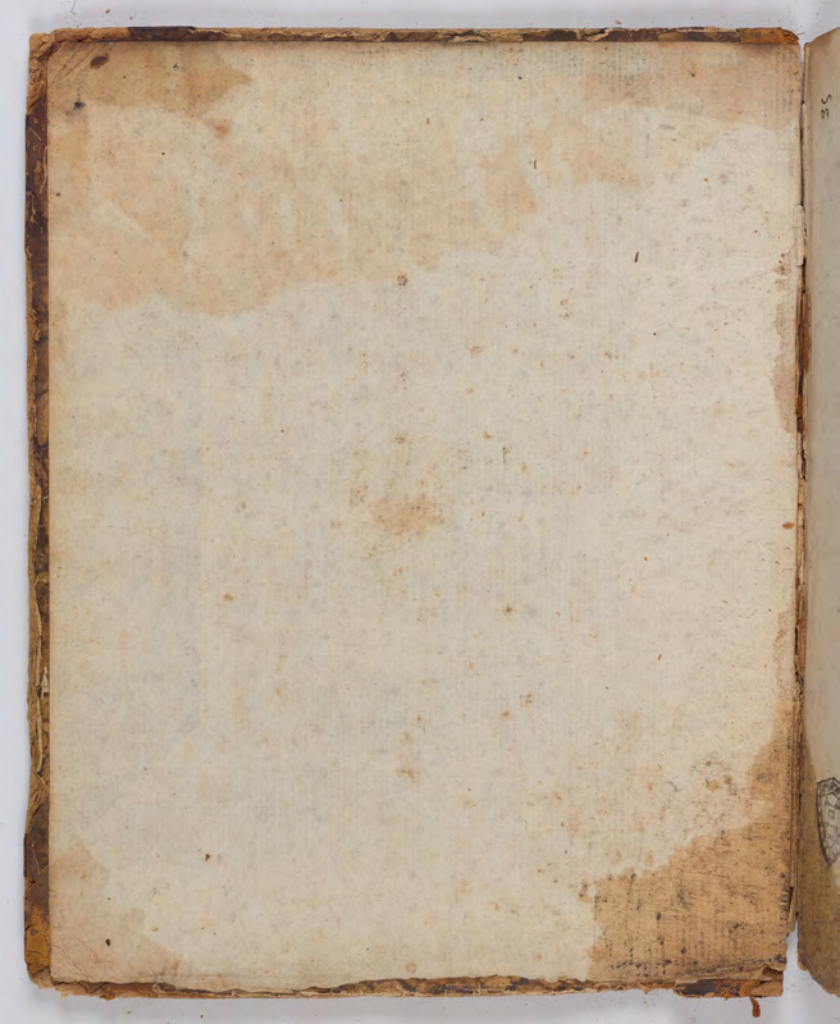

16. [illegible] bis
[illegible] 360 ℔ [illegible]
4. [illegible] 20 ℔ Do.
7. Do. 024 ℔ Do.
Do. Do. " 60 ℔ Do.
11. Do. " 45 ℔ Do.
14. Do. " 60 ℔ Do.
18. Do. " 45 ℔ Do.
[illegible]

[illegible] 1821.
543 ℔ Strauß abgaben
30 ℔ Do. Do.
2048 ℔ Do. Do.
90 ℔ Do. Do.
69 ℔ Do. Do.
90 ℔ Do. Do.
69 ℔ Do. Do.
[illegible]

[illegible]

[illegible]

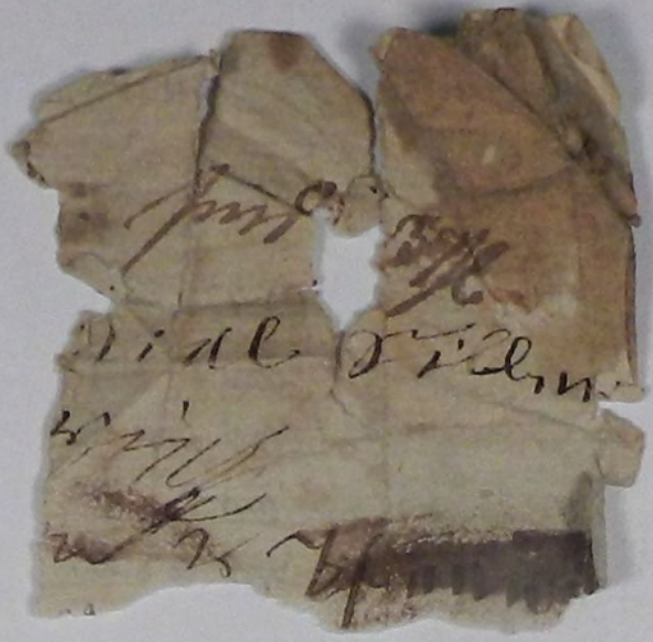

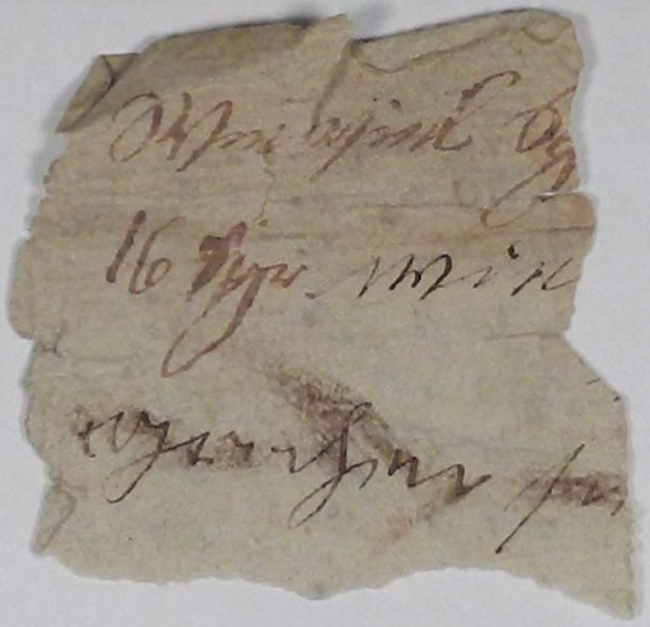

[illegible] 16.	[illegible] bis	30.	Jun
	Sum	360	[illegible]
[illegible] 4.	[illegible]	20	Do.
7.	Do.	024	Do.
Do.	Do.	60	Do.
11.	Do.	45	Do.
14.	Do.	60	Do.
18.	Do.	45	Do.

1821.			
543	Stück	abgaben	
30	Do.	Do.	
048	Do.	Do.	
90	Do.	Do.	
69	Do.	Do.	
90	Do.	Do.	
69	Do.	Do.	

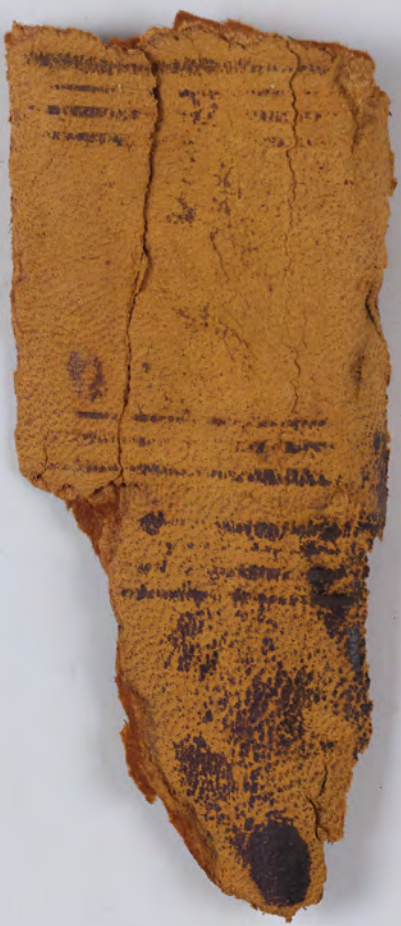

HIDUSHIM:

YOREH DEAH

AUERBACH

Y.U.
MS. 18

datacolor